SCOALA BIOENERGETICII

GRIGORI KAPITA

ANATOMIA SCHIMBULUI BIOENERGETIC

Grigori Kapița

ANATOMIA SCHIMBULUI BIONERGETIC

Traducere din limba rusă
Ina Arpard

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
KAPIŢA, GRIGORI
Anatomia schimbului bioenergetic / Grigori Kapiţa; trad. : Ina Arpard. – Bucureşti : Rovimed Publishers, 2001.
p. : cm. (Şcoala bioenergeticii ; 3).
ISBN 973-85473-3-4

I. Arpard, Ina (trad.)

159.961

КАПИЦА Г.И.
Анатомия биоэнергетического обмена.
ЗАО »ВЕСЬ» , 2000.

Editura ROVIMED PUBLISHERS
Str. Al. Depărăţeanu 17
Tel/Fax (01) 223.64.13
e-mail: vladimed@pcnet.ro

Redactor: Gheorghe Ghețu
Coperta colecției: S. Sikin
Tehnoredactor: Marian Irimia – e-mail: mi@fx.ro

Copyright © 1999 by G. I. KAPITA
Copyright © 2000 by VES PABLISGING HOUSE
Copyright © 2000 by ROVIMED PUBLISHERS
Toate drepturile rezervate pentru România si Rep. Moldova.
Drepturile de distribuție în străinătate aparțin în exclusivitate

Cuprins

Introducere 7
Schimbul bioenergetic dintre oameni 11
Vampirii energetici 29
„Lipitorile" energetice 42
„Autodevoratorii" energetici 46
„Găunoşii" energetici 48
„Intermediarii" energetici 50
„Păgubaşii" energetici 52
„Devoratorii" energetici 54
„Filtrele" energetice 57
„Pereții" energetici 59
„Oglinzile" energetice 61
„Ventuzele" energetice 62
Schimbul bioenergetic dintre oameni şi Natură 65
Schimbul bioenergetic cu obiectele neînsufleţite 93
Bioenergetismul casei 114
Modalităţi actuale de protecţie împotriva influenţelor externe ale mediului înconjurător şi ale altui cîmp negativ, dirijat 121

INTRODUCERE

Universul şi raţiunea sunt două noţiuni pe care le-am asociat de mult înţelegând în acest timp că existenţa noastră în lume este determinată de energia Raţiunii a cărei întruchipare este în fapt Universul. Energetismul Raţiunii există în orice fiinţă, în orice plantă sau piatră. „Puterea sufletului", „puterea gândurilor", „puterea interioară", „puterea privirii", folosind aceste expresii uzuale ne întrebăm oare de unde îi vin omului „puterile"?

Noi toţi suntem particule ale Universului aflate într-o stare de schimb bioenergetic permanent cu Cosmosul, cu Pământul, cu Natura înconjură-toare cu plantele, animalele şi desigur cu oamenii.

Între toate lucrurile din lume există o relaţie bilaterală. Tot spaţiul înconjurător este plin de canale şi câmpuri energetice, de nori denşi sau rarefiaţi de energie. La suprafaţă totul arată destul de stabil şi

până şi cele mai copleşitoare cataclisme nu au puterea de a destabiliza acest echilibru. Dar vi s-a întâmplat să vă gândiți la forțele pe care se sprijină lumea noastră? Ați încercat fie şi o secundă să vă imaginați o particulă dintr-un spațiu energetic unitar? Este o rătăcire să te crezi centrul Universului şi să-ți supralicitezi rolul în procesul general de schimburi energetice. Dar şi mai mare rătăcire este să-ți micşorezi rolul, să te excluzi deliberat dintre forțele naturale ale energetismului general. Vorbim mult astăzi despre mijloacele de apărare împotriva influențelor nefaste ale unui câmp energetic străin. Au apărut deja oameni care nu se mai pot gândi la altceva, caută în permanență pe cineva sau ceva de care să se apere. Au devenit foarte populare discuțiile despre deochi şi farmece, despre karmă, despre magia albă şi neagră.

Este clar că trebuie să te aperi şi să-ți însuşeşti metodele de autoreglare, dar de regulă, toți oamenii normali, care au asimilat aceste metode şi sunt familiarizați cu bazele parapsihologiei, au o apărare instinctivă la nivel inconştient. De altfel, practic tot ce facem şi spunem, felul în care comunicăm cu oamenii din jur, se petrece inconştient. Multe se află puse în om încă înainte de naştere prin experiența strămoşilor. Totuşi lumea înconjurătoare se schimbă vertiginos, apar surse noi de energie negativă, forțele rele îl urmăresc pe om în forme cu totul diferite,

neştiute până acum, şi noi căutăm iar şi iar modalități de apărare împotriva lor şi încercăm să găsim în jurul nostru izvoare de energie pozitivă. Deşi, nu reuşim să descoperim nimic radical nou. Tot ceea ce îl aşteaptă la sfârşitul căutărilor pe omul însetat de echilibru sufletesc deja a fost încercat pe lumea aceasta de cineva, cândva. Totul se întoarce şi noi ne adresăm iarăşi vechilor înțelepți şi religiilor. Probabil că este chiar mai simplu să nu inventăm metode fantastice şi nu întotdeauna lipsite de riscuri pentru cei din jur, să nu ne adresăm noilor curente pervertite din religiile diverselor popoare, ci să încercăm să preluăm pentru vremurile actuale ceea ce a ajuns până la noi din adâncul veacurilor: pietrele „înțelepciunii seculare", curate şi spălate de oceanul timpului. Imaginați-vă că după lectura cărții despre bioenergetică veți reuşi să vă clarificați câte ceva pe care-l concentrați în conştiința dumneavoastră, după care vă puneți mâna pe frunte, o apăsați uşor şi simțiți deja că în palmă apare o piatră nu prea mare, netedă şi caldă. O puteți lăsa în mână sau lipi de inimă, pune pe stomac sau „rula" pe talpă. Modalități necomplicate de concentrare a energiei ne pot ajuta pe mulți dintre noi. Poate că a venit vremea să adunăm pietrele? Să înțelegem tot drumul parcurs de Natura Pământului şi omenire de-a lungul a mii, milioane şi miliarde de ani?

Grigori Kapița, autorul materialelor cuprinse în această carte şi prelucrate în conformitate cu cele

mai noi reprezentări ale bioenergeticii, a încercat toată viața să găsească principiul inițial al redistribuirii energiei Universului între cele patru forțe fundamentale ale naturii: Pământ, Apă, Foc, Aer. A încercat să înțeleagă cum se poate domina energia nestăvilită pentru ca ea să poată sluji Omului şi să ajute la triumful Binelui! Poate că multe din reprezentările lui Kapița vi se vor părea naive iar expunerea confuză, dar merită luat în considerare faptul că materialul s-a adunat demult, când despre existența bioenergeticii ca ştiință cu postulate clare nici nu se bănuia măcar. Găsim, în schimb, acum o deplină confirmare a presupunerilor despre relația bioenergetică reciprocă dintre om şi forțele Naturii, despre schimbul energetic dintre oameni, despre mijloacele de apărare împotriva influenței negative a lumii înconjurătoare şi a modalităților de completare a energiei vitale.

SCHIMBUL BIOENERGETIC DINTRE OAMENI

Nu este deloc simplu în vremea noastră să-ți păstrezi echilibrul şi probabil că fiecare din noi a simțit nevoia nu o dată de a se „descărca" pe cineva, de a scăpa de energia negativă şi de stres. Există o sumă de mijloace pentru a o face şi de asemeni de a primi o încărcătură de energie pozitivă, şi totuşi sunt ele general valabile, aplicabile în orice caz şi în orice situație? Fericit este cel care crede şi-l are în gând pe Dumnezeu dorind salvarea sufletului, se roagă şi merge la biserică. Dar ce să facă milioanele de oameni educați de părinții atei într-un mediu ideologic unde legile luptei de clasă au înlocuit principiile moralei general umane? Şi iată că a sosit falimentul sistemului totalitar şi ce-i de făcut acum? Libertate? Eliberarea de idealurile impuse de fostul sistem? Pe

BIBLIOTECA 581953 AMAN CRAIOVA

mulți această „libertate" îi apasă, oamenii nu știu unde să se ducă și cum să coreleze situația prezentă cu multitudinea de sfere deschise dintr-o dată disponibilităților lor spirituale și fizice. Să i se adreseze acum lui Dumnezeu multora dintre noi nu ne este simplu, de aceea încercăm să ne înțelegem pe noi și relațiile cu cei din jur în mod independent. Pe primul loc fie și inconștient se situează confortul bioenergetic. Există o sumă de mijloace pentru atingerea lui de unul singur și fiecare își alege drumul. Dar pentru început n-ar fi inutil să delimităm ce modalitate ar fi cea mai potrivită pentru dumneavoastră. Trebuie doar să calculați exact potențialul dumneavoastră energetic, mai simplu spus să înțelegeți de cine și de ce merită să vă temeți și ce este mai important pentru dumneavoastră: să evitați pierderea de energie, s-o primiți din afară sau să cedați energia negativă netrebuincioasă, care vă dă peste cap viața și vă strică relațiile cu alți oameni.

Dar ce se întâmplă, de regulă, cu adevărat? Oamenii impulsivi nu-și aleg victimele în mod special, ei își varsă toate „reziduurile" pe apropiați, pe colegi, pe însoțitorii întâmplători din transporturile în comun. Cei care sunt mai înțelepți se apucă cu seriozitate să-și corecteze biocâmpul. În primul rând, pentru început încearcă să păstreze neschimbat propriul spațiu vital și să nu admită cotropirea lui excluzând în felul acesta chiar posibilitatea de a

percepe energia negativă. În al doilea rând, dacă totuși nu s-a putut evita deformarea biocâmpului prin energie negativă, ei caută, pentru a se debarasa de ea, mijloace nedăunătoare celor din jur (apa, contactul cu arborii consumatori de energie, în sfârșit, sarcinile fizice). În al treilea rând, ei iau energia pozitivă din Natură sau o primesc cu recunoștință de la oamenii apropiați când aceștia sunt gata să le-o ofere. Iată că despre toate acestea vom încerca să vorbim în fiecare capitol al cărții.

Pentru început va trebui să stabilim în ce fel se petrece schimbul bioenergetic dintre oameni. Noi toți, pe lângă corpul natural constituit din molecule de apă și alte substanțe chimice, avem și un câmp energetic propriu oricărui organism viu, prezent în formă invizibilă îi fiecare celulă. În afară de asta o parte din biocâmp (aura) iese din limitele corpului fizic și devine vizibilă și perceptibilă pentru cei ce au aptitudini bioenergetice dezvoltate.

Învelișul biocâmpului ne determină energia vitală și în plus ne dă posibilitatea să realizăm schimburi bioenergetico-informaționale cu lumea înconjurătoare. Ne-am obișnuit să numim biocâmp sau aură constituanta energetică a omului la un loc cu aureola specifică a câmpului său fizic. Aura este compusă din câteva învelișuri. Existența ei este atestată din timpuri străvechi la diferite popoare doar că o denumea fiecare în felul său. Numărul de învelișuri, după

reprezentările numeroaselor învățături religioase şi al rezultatelor cercetărilor ştiinţifice actuale oscilează între trei şi şase. Astfel vechii egipteni considerau că după moartea omului, din corpul fizic se eliberează - aflate în strânsă legătură cu el şi învelişurile ce-l înconjoară : numele, sufletul şi dublul omului însuşi, întruchiparea sorții de dinainte şi de după viață.

Se consideră că partea importantă din aură este alcătuită de câmpul energetic cel mai apropiat de corpul fizic şi care determină rezerva de energie vitală. Această componentă se numeşte în mod obişnuit biocâmp. La fiecare din noi el are densitate şi mărime specifice, „grosime", „vâscozitate" specifică. De aceea la unii oameni el poate să asimileze şi să „dizolve" în sine celelalte învelişuri. Problema este că în strânsă legătură cu biocâmpul se află încă minimum două învelişuri. Unul din ele determină gradul de maturitate emoțională a omului, celălalt, gradul dezvoltării sale spirituale. În aura unor oameni învelişurile emoționale şi spirituale practic nu se observă. Şi chiar ele conferă aurei noastre culoare. Există chiar astfel de noțiuni ca „nuanță emoțională" şi spirit „luminos" „divin".

Să vadă aura în deplina ei policromie le este dat numai preoților lama din Tibet care de mici copii trec prin numeroase probe. Special pentru aceasta, celor pregătiți pentru drumul unui lama li se deschide în copilărie pe cale chirurgicală „al treilea

ochi" - li se trepanează osul frontal, în orificiu se pune pentru o vreme un dop de lemn apoi se scoate şi rana se cicatrizează iar viitorul lama tămăduitor dobândeşte uimitoarele aptitudini de a vedea aura - forța vitală a oamenilor. Nimic nu se poate ascunde de „al treilea ochi", nici boala, nici gândurile, nici starea sufletească a omului ce îi influențează bioenergetismul.

Fiecare din noi se poate apropia într-o oarecare măsură de taina „celui de al treilea ochi", să-i recunoască existența în sine însuşi, să încerce să-şi dezvolte fie şi o infimă parte din capacitatea orientată spre dezlegarea problemelor de relaționare dintre oameni şi să vadă firele energetice ce ne leagă de lumea înconjurătoare.

Schimbul bioenergetic dintre om şi Natură, Cosmos şi alți oameni se realizează, după reprezentările yoghinilor indieni, prin intermediul centrelor energetice - ceakrele (amănunte în legătură cu acestea vezi în cărțile lui G. Kapița). Omul are în total şapte ceakre. Prima, Muladhara se află în zona coccisului şi se numeşte bazală. Tocmai aici se găseşte energia Kundalini pe care o primim din Cosmos prin ceakra creştetului, Sahasrara. A doua ceakră, Svadhistana (variantă Svadisthana) se află în zona bazinului, a treia, Manipura în zona plexului solar, a patra Anahata, sub stern, în zona inimii; a cincea Vishudha se numeşte ceakra laringelui; a

şasea Adjna se află pe frunte puţin mai sus de rădăcina nasului şi, în sfârşit a şaptea, despre care am vorbit deja, Sahasrara, se află pe creştet. Prin Sahasrara vine energia din Cosmos, prin Muladhara cea din Pământ. Schimbul bioenergetic prin celelalte ceakre se face orizontal sau cu o înclinaţie uşoară.

Ceakrele îl ajută pe om atât să primească bioenergie din exterior cât şi să o redistribuie în interiorul organismului. Felul în care utilizăm această energie caracterizează bioenergetismul personalităţii noastre.

O personalitate armonios dezvoltată presupune un început spiritual, o întemeiere spirituală, o autodeterminare, o predestinare. Omul nu poate exista numai în contul energiei întemeierii animale, întrucât prin sine energia animală nu există, în toate este prezentă informaţia. Aură au şi plantele, animalele, obiectele neînsufleţite, apa, solul. Energia interioară a omului trebuie să înfăptuiască binele, să inspire iubire şi s-o dăruiască cu generozitate celor din jur. Schimbul bio-energoinformaţional din interiorul omului nu este mai puţin important decât contactul cu mediul ambiant. Primind energia Kundalini este foarte important s-o păstrezi şi s-o distribui prin intermediul a trei canale ce reunesc într-un tot unitar informaţia trecutului, a prezentului şi a viitorului. Centrele energetice - ceakrele se găsesc chiar la punctul de unire al canalelor

energetice. Dacă ar fi să considerăm energie „densitatea" noastră ce trece prin fiecare ceakră, atunci densitatea maximă o are energia legată de ceakra Muladhara, minimă – cea legată de ceakra Sahasrara .De aceea a şi apărut noţiunea de „şapte biocîmpuri constructive". Repet, reprezentările asupra structurii biocâmpului diferă în funcţie de cum s-au alcătuit istoric particularităţile de receptare ale energiei vitale la diverse popoare.

După medicina chineză veche, organismul nostru există graţie energiei vitale Dzi (Ţi) rezultată din interrelaţia forţei pozitive Yang cu forţa negativă Ynn. Ynn şi Yang se află într-o permanentă stare de luptă din care se iveşte Ţi (Dzi), ceea ce astăzi denumim bioenergie. Omul se naşte cu o anume rezervă de energie iar în procesul vital se produce un schimb bio-energoinformaţional, relaţia organismului uman cu mediul ambiant. În conformitate cu acestea, forţa noastră vitală este determinată de eficienţa schimbului. Iar aici multe depind de noi. Desigur, o uriaşă rezervă de energie ne dă Natura, totuşi pe primul loc astăzi se află schimbul bioenergetic dintre oameni. Caracteristica specifică a respectivului schimb o constituie implicarea indivizilor umani aparţinând unor categorii de energii diferite. Ce este aceasta?

Explicaţia se formulează în chiar cuvintele ce caracterizează relaţiile noastre cu alţi oameni. Ele,

de regulă, sunt derivate ale verbelor: a se lipi, a absorbi, a redistribui, a pierde, a filtra, presupunând executarea unei acțiuni. Schimbul bioenergetic se realizează dacă ceva se întâmplă măcar la nivelul gândirii. Chiar fără să facem în mod fizic ceva oricum ne găsim în starea de schimb permanent atât cu oamenii cât şi cu Natura înconjurătoare şi cu Cosmosul. Omul dispune de un imens privilegiu dăruit de natură, capacitatea de a dirija procesul schimbului bioenergetic. De a stăpâni ființele vii şi obiectele neînsufleţite. De aceea fiecare din noi poate deveni ceea ce vrea. Apartenența la un anume tip energetic nu este un diagnostic ci o esență pe care o putem şi trebuie să o modificăm.

Vampirismul apare când omul pierde posibilitatea de a-şi completa energia cu ajutorul Naturii, când îşi pierde legătura cu lumea înconjurătoare, cu aerul şi apa, pădurea, se închide între pereții de beton şi ridică în jurul său ziduri mentale. Este foarte simplu să-ți pierzi capacitatea de a-ți regenera forțele pe cale naturală, este de ajuns ca măcar o dată să-ți pierzi controlul, să ignori glasul rațiunii şi să cazi în stăpânirea completei inactivități. Răspunsul la întrebarea: „Cine sunt şi de ce sunt aşa?" trebuie căutat întâi de toate în asumarea propriului caracter şi a trăsăturilor de personalitate cu ale părinților, bunicilor. Omul doritor de cunoaştere este înclinat să analizeze nu doar istoria propriei familii pentru a găsi

păcatele şi ratările înaintaşilor dar şi propriile relații cu rudele. Ele se modifică şi relația cu mama se estompează. În copilărie ea este idealul nostru şi noi primim cu recunoştință energia pe care este gata să ne-o dea. Copilul este vampir, mama donator. Schema este limitată, ea nu provoacă disconfort nici mamei, nici copilului. Apoi totul se schimbă. Cu vârsta dobândim surse noi de completare a energiei vitale iar părinții noştri, dimpotrivă, le pierd. În acelaşi timp, legătura energetică dintre mamă şi copil este eternă, nu poate dispărea nicăieri. Aşa se întâmplă că adultul fost copil devine donator iar mama vampir.

Multora, la bătrânețe, nu le mai rămâne altă soluție pentru continuarea vieții decât să se țină de această legătură energetică. Înainte de a trece la descrierea separată a tipurilor de energetism merită să reflectăm puțin la felul în care îi resimțim pe oamenii din jur. Se poate chiar trasa o schemă inedită a corespondențelor dintre energetismul propriu şi senzațiile resimțite în apropierea unuia sau altuia dintre oameni.

În rolul de donatori energetici apar de obicei oamenii sănătoşi, armonioşi dezvoltați. Mai sunt numiți şi generatori energetici. Ei nu-şi fac probleme de unde să-şi ia energia, pur şi simplu o realizează înăuntrul lor prin munca atât intelectuală cât şi fizică susținută, de fiecare zi, fără să uite în acest timp de

necesitatea de a se purifica constant. În această împrejurare, de obicei, nu se apără în mod special de influența câmpului negativ străin întrucât s-a învățat să dea energie celor apropiați. În același timp donatorii suportă cu ușurință singurătatea , își ajung sieși, nu ocolesc deliberat contactul cu oamenii dar nici nu-l caută. Apărându-se subconștient de influența negativă a mulțimii și acțiunea izolată a vampirilor, donatorii preferă să caute căile proprii pentru completarea rezervei de energie, și nu orice energie ci doar energia „curată" a Naturii de la apă, copaci, aer, soare. În același timp energia „curată" a Naturii prelucrată de donator în conformitate cu înaltele lui aspirații sufletești este o pradă căutată de vampir. „Deschiderea" exterioară a donatorului care nu întotdeauna reușește să scape la timp de urmărire îi dă vampirului posibilitatea de a se amesteca în spațiul lui vital. Cu donatorul ne simțim confortabil și nu ne alarmează nici măcar unele particularități ale personalității lui. Dar ce resimte un om când de el se apropie un vampir? Poate fi cea mai diversă gamă de sentimente care depind întîi de toate de tipul modalității proprii, adică de felul în care ne-am obișnuit să preluăm lumea din jur și de canalul ales instinctiv pentru recepția informației energetice. Dacă este mai dezvoltată percepția auditivă, la contactul cu un vampir trebuie să vă irite întîi de toate timbrul vocii lui. Vampirul „adulmecă cu nasul"

canalul pe care să intre. Exact în același fel vă ia din energie și muzica dizarmonică, zgomotoasă și cu un tempo „turbat" sau de pildă croncăniturile ciorilor. O voce iritantă nu trebuie neapărat să fie stridentă. Cu nimic mai redus este efectul de monotonie a sunetului care străpunge apărarea energetică. Iar despre țipetele șefilor să nu mai vorbim, ele pot strica echilibrul oricui. Timbrul și intensitatea sunetului sunt doar începutul. În continuare pe măsură ce încercați să ascultați ceea ce vi se spune sau strigă și începe transmiterea informației, se activează forța considerabilă a Cuvântului. Nu degeaba înțelepciunea populară a iscat proverbe despre ce se poate face prin cuvânt: „Cuvîntu' nu-i topor dar omoară", „Tăișu' e ascuțit dar cuvîntu' și mai și", „Când zice, un ic îți bate". Tocmai cu aceste „icuri-cuvinte" se străpunge câmpul energetic și începe „pomparea" energiei. Protecția se năruie în chiar acel moment în care simți și primele semne ale iritării. Dacă nu vă veți împotrivi la timp acestui sentiment vă veți provoca singur mânia și furia. Asta înseamnă că țelul vampirului (nu contează dacă conștient sau nu) a fost atins. V-ați pierdut o mare cantitate de energie, ați fost dezechilibrat. Și ce spune în timpul acesta vampirul? Poate fi un scandal în transportul în comun sau acasă, „o păruială" la servici; o vorbă cu *prietena care știe câteva taine despre soțul dumnea*voastră sau o discuție confidențială cu vecinul „bine

intenționat" care parcă v-a văzut soția la restaurant în compania unui tânăr, sau discursul înflăcărat al unui orator la tribună. În aceste ocazii nu este deloc obligatoriu ca informația să poarte o încărcătură negativă. Şi istorisirea duios depănată despre necazurile altora vă ia energia.

Un indiciu caracteristic al gradului de influențare din partea unui vampir este pierderea somnului. Nu puteți adormi, vă întoarceți de pe o parte pe alta amintindu-vă discuția neplăcută, iar dacă totuşi adormiți somnul este neliniştit şi nu înțelegeți: dormiți într-adevăr sau vi se pare ? Poți străpunge biocâmpul fără să spui un cuvânt. Este destul să stabileşti ce dimensiuni are învelişul biocâmpului şi să te apropii de el la distanța cuvenită. Este chiar o metodă de a „marca" un vampir. El vine foarte aproape de „donator" se bagă în spațiul lui vital în sensul literal al cuvântului. Distanța dintre dumneavoastră şi încă cineva sub jumătate de metru, devine dacă nu periculoasă cîteodată, sursa unui pronunțat disconfort . Reducerea intervalului dintre doi oameni până la 30 cm poate fi considerată atac țintit. Dacă percepția lumii înconjurătoare este puternic dezvoltată, la dumneavoastră prin simțul tactil vă puteți imagina cum ia vampirul energie atingându-se de om, cum se întind firele energetice şi scade brusc biocâmpul donatorului. Pe oricare din dumneavoastră vă străbate un fior şi vi se strânge inima dacă atingerea este

neaşteptată. Chiar pe această reacție contează vampirii şi de aceea se străduiesc să-şi încerce puterile pe fiecare din cei nimeriți prin preajmă de parcă s-ar atinge din întâmplare de oameni complet necunoscuți. Mulți nu se pot împotrivi, mai ales aceia care într-o oarecare măsură depind de vampir, discipolul de învățător, nepotul de unchi sau „reținutul ca suspect" de vigilentul apărător al ordinii. Nouă ni se pare nepoliticos să ne ferim de cineva care stă din întâmplare pe scaunul de alături în tramvai. Sau, de exemplu, o scenetă familiară : o uşă îngustă prin care se înghesuie mulțimea. Vampirul, într-un asemenea caz, va începe sigur să-i împingă pe cei din față cu pumnul în spate ca să provoace pe cât mai mulți oameni la un mic scandal.

Aproape toți oamenii cu sufletul bolnav „vampirizează". Mi s-a întâmplat să urmăresc convorbirea dintre un medic şi pacient pe culoarul unui dispensar psihoneurologic. O femeie a venit să întrebe ceva, l-a prins pe medic pe culoar şi şi-a început „ofensiva". El face un pas înapoi, ea doi paşi înainte, ajungând aproape „nas în nas". Aşa s-a tot retras el până a dat de zid şi a întins mâna ca să se apere. Psihiatrii fireşte că se lovesc de asta la fiecare pas, de aceea sunt adesea constrânşi să devină ei înşişi vampiri. Ați observat, probabil, că este foarte dificil să stai de vorbă cu psihiatrii. De exemplu: un om cu totul sănătos vine la spital să discute despre situația

unei rude aflate acolo pentru tratament şi imediat din partea psihiatrului începe un atac dirijat pentru că el nu prea mai înțelege cine este în fața lui, un pacient sau un vizitator obişnuit. În convorbire, medicul urmăreşte atent reacția interlocutorului la fiecare frază spusă, pescuieşte fiecare suspin şi fiecare gest, după care începe să comenteze pe loc cele văzute şi auzite din punctul de vedere al profesiei lui. Şi aşa vizitatorul uimit, care nici nu băgase de seamă că într-un anumit moment dăduse din mâini, nu tocmai cu grație, aude la adresa lui o apreciere de genul: aveți o reacție amplificată.

Se-nțelege că psihiatrului îi este greu să se detaşeze în timpul conversației de poziția deja nărăvită de observator, totuşi pe un om neprevenit un astfel de vampir îl poate dezechilibra sufleteşte pentru multă vreme. Cu atât mai mult cu cât el vine la doctor cu un motiv nu tocmai plăcut şi echilibrul său energetic este deja afectat de boala omului apropiat. Contactul cu psihiatrii poate fi asemuit doar cu interogatoriul de la poliție când eşti dinainte oarecum suspectat deşi te-au chemat doar în calitate de martor.

Vampirii pot fi „adulmecați" deoarece în urma blocajului canalelor energetice suferă sistemul neuroenergetic, se dereglează metabolismul şi în consecință transpirația poate deveni abundentă. Mirosul îi afectează pe donatori care sunt nevoiți să stea vreme

îndelungată cu vampirii în camere neaerisite. Influența mirosului poate fi atât de puternică încât „plecarea" provocată de ei este de neocolit. Toate ofensivele vampirilor, indiferent de felul în care au fost receptați la început au o singură destinație: să slăbească apărarea bioenergetică a donatorului cât mai mult posibil.

Vampirii cei mai puternici, ce acționează conştient îşi „hipnotizează" victima cu privirea. Priviți-l pe om în ochi, iată unul din cele mai sigure mijloace de a „vedea" un vampir. Privirea lui este mai ațintită, mai încordată, dându-vă uneori senzația că vă vede până şi gândul. Începeți firesc să vă simțiți prost, apare câteodată şi o senzație de fierbințeală fără motiv sau, dimpotrivă, vi se face cumplit de frig. Atenția se dispersează, firul conversației se pierde şi începeți să vă gândiți dacă este totul în regulă cu fața sau cu hainele dumneavoastră. Țelul a fost din nou atins, ați uitat despre ce este vorba, întrebați din nou, sunteți nervos, vă agitați... Protecția energetică slăbeşte.

Oricât ar fi de straniu nu ochii de culoare închisă sînt cei mai predispuşi spre privirile hipnotice. Mult mai impresionanți sunt vampirii cu ochii de culoare deschisă. Ei se ascund sub măşti „găunoase", privirea lor, cel mai adesea, nu exprimă nimic, de aceea, în combinație cu vorbele tăioase, devine de două ori mai periculoasă. În general, observați măcar o dată

cum se uită la dumneavoastră un donator mai ales dacă este o persoană pe care o cunoașteți bine, poate un om apropiat.

Da, este chiar privirea aceea „luminoasă", „licăritoare", inconfundabilă.

Vă privesc doi „sori" și un val de caldă energie vă învăluie și vă liniștește. Donatorul în timpul acesta poate face orice - să țipe, să fluture din mîini, se poate chiar și să vă ironizeze - toate astea n-au nici o importanță. Vă este bine, înfloriți. Nu vă feriți ochii când vă întâlniți cu necunoscuți, privirea celui-lalt vă va spune multe, bazați-vă pe intuiția dumnea-voastră. Iar în cazul întâlnirii cu un vampir întotdea-una este timp pentru a-ți abate privirea sau a te întoarce în altă parte, a-ți utiliza propriile metode de apărare împotriva câmpului orientat negativ al unui străin și așa nimeni nu va îndrăzni să vă strice echilibrul sufletesc.

Noțiunile de vampirism și donare sunt direct legate de psihologia omului, de caracteristicile individuale ale personalităților luate separat. Există două tipuri opuse de oameni după caracteristicile lor - extravertiții și introvertiții. În schimbul bio-ener-goinformațional extravertiții apar mai des în rolul de donator. Sunt impulsivi, deschiși pentru relația cu lumea înconjurătoare, reacționează promt la ceea ce se petrece cu alți oameni și în același timp renunță uneori nejustificat la percepția propriului „Eu" de

aceea în multe cazuri se trezesc dependenți de părerea altuia. Își cedează cu bucurie energia. Introvertiții în virtutea propriei închideri asupra trăirilor interioare nu sunt prea sociabili și de aceea schimbul bio-energoinformațional se face destul de lipsit de vigoare, fiind ei într-un permanent proces de interpretare a propriei personalități. Introvertiții nu sînt vampiri conștienți și totuși în relație cu ei oamenii sunt nevoiți să cheltuiască o mare cantitate din energia proprie.

Anatomia schimbului bio-energoinformațional este direct legată de proprietățile sistemului nervos uman a cărui temelie se pune înainte de naștere, înainte de a ajunge într-un mediu social determinat. De aceea și posibilitățile noastre bio-energetice sunt în mare parte predeterminate și nu trebuie învinuiți unii oameni de vampirism sau de donație nejustificată. Suntem așa cum ne-a făcut Natura și, în plus, asupra statutului nostru în lume în mare parte se resimte influența karmei personale și karma strămoșilor. Această forță mistică, în conformitate cu filozofia indiană veche, răspunde de renașterea sufletului în viitoarele lui întrupări. Karma determină comportamentul nostru în această viață și în același timp ne pedepsește pentru el - este un cerc vicios din care nu te poți rupe. Putem să ne influențăm soarta doar în mică măsură, organizându-ne schimbul bio-energoinformațional în așa fel încât să nu pricinuim rău altor oameni.

Putem să-l recunoaştem pe vampir în noi înşine? Desigur, cu atât mai mult cu cât fiecare din noi este capabil să joace acest rol. Mulți chiar îşi mărturisesc deschis înclinarea de a pretinde, conştient, energie de la oamenii apropiați, la fel cum şi donatorii consideră că ei singuri îl stimulează pe vampir să-i contacteze şi să le absoarbă din energie. Oamenii cu schimburi energetice de sens diferit pot exista foarte bine alături fără să resimtă vreun disconfort. Important este numai ca cererea de energie reciprocă să nu devină primordială în acest schimb şi să nu pierdem legătura cu izvoarele principale de putere: Cosmosul şi Natura.

Poate că expunerea materialului despre tipurile energetice de oameni vi se va părea întrucâtva confuză iar clasificarea discutabilă. Nu uitați că G. Kapița nu intenționa să-şi publice înregistrările, el prin natura lucrului se adresa copiilor pe care nu i-a avut niciodată. Trebuie de asemeni să admitem că nu se poate să-i împărțim pe toți oamenii în vampiri şi donatori: în decursul vieții chiar dacă bioenergetismul fiecăruia din noi nu-şi schimbă semnul de la „plus" la „minus" şi invers, suferă totuşi de unele transformări. De aceea nu avem aici o delimitare clară a tipului de donator. Orice om poate deveni aşa ceva dar numai în cazul că va dori foarte tare s-o facă. Trebuie doar să învețe un lucru simplu: să iubească dezinteresat.

Vampirii energetici

Cum putem să recunoaştem un vampir energetic? Nimeni nu-i caută în mod special în jurul său şi nu se întreabă asupra propriei stări. De aceea ne pare că nu e cazul să ştim ce reprezintă ei? Totuşi aceia dintre noi care într-o anumită perioadă a vieții încep să sufere prea des de nelinişte, de slăbiciune fizică şi de indispoziție şi nu vor să se împace cu această situație, trebuie să aibă măcar o idee generală despre ceea ce însemnă un vampir pentru ca lămurind cauza disconfortului sufletesc şi fizic să poată riposta ulterior forțelor întunecate care încearcă să ne distrugă energetismul.

Vampirismul este un fenomen legat de schimbul energetic (în principal între oameni) ce apare când interacțiunea dintre două sau mai multe câmpuri energetice provoacă deplasarea energiei de la insul cu un biocâmp mai slab apărat la cel ce suferă permanent de o carență de energie. Se consideră că pomparea de energie de la donator la vampir se face canalizat prin ceakre.

Pentru a recunoaşte un vampir întîi de toate trebuie să vă clarificați percepțiile. Un vampir

energetic puternic, ne poate aduce prin simpla lui prezență într-o stare vecină cu leşinul. Nu este vorba doar de un disconfort sufletesc deşi face parte şi el, din tablou.

O femeie tânără şi complet sănătoasă mi-a povestit că în prezența unuia dintre colegi suferă în permanență de slăbiciune şi greață, deşi acesta pare să nu facă nimic rău, dimpotrivă îşi exprimă mereu recunoştința pentru ajutorul în muncă şi face chiar şi complimente. Senzațiile neplăcute dispar de îndată ce femeia reuşeşte să se îndepărteze de coleg la o distanță sigură, nu mai puțin de zece metri. În cazul de față avem de-a face cu vampirism neconştientizat, cu un om ce deține un câmp energetic puternic şi totodată resimte mereu o carență de energie vitală. Pomparea energiei într-o relație cu astfel de vampiri se face atât de repede încât îl aduce pe donator în starea de semileşin. Mai rău este dacă un astfel de vampir malefic în continuă nevoie de energie începe să acționeze asupra altui vampir care se manifestă doar din când în când.

Nu vi s-a întâmplat vreodată să asistați la altercația dintre doi şefi sau activişti de partid? Câştigă în astfel de cazuri nu acela care s-a obişnuit să-şi dovedească nevinovăția în vorbe ci acela care este mai rezistent la schimbul epuizant de cuvinte. Combatantul mai slab fizic, din pricina pierderii accentuate de energie vitală, poate suferi o prăbuşire

considerabilă a învelişului biocâmpului, ceea ce uneori duce la atac de apoplexie.

Apropo de şefi. Acest cuvânt îi desemnează pentru noi pe toți cei care au în subordine măcar un om, nu doar funcționari de diverse categorii, directori de întreprinderi, şefi de partid, şefi de armată. Avem parte în viață de mulți conducători şi fiecare din noi, măcar temporar a condus ceva cândva. Ştim că „vampirizează" aproape toți şefii. Ei pur şi simplu sînt obligați să facă asta prin îndatoririle de servici dar nu toți acționează printr-un asalt grosolan. Multora le reuşeşte de la sine fără să provoace un rău vizibil. Vampirii pot fi activi şi pasivi. Îl poți recunoaşte uşor pe un şef vampir activ. El adoră şedințele cu mulți oameni, şedințele-fulger dese şi în plus organizează perseverent agape cu diferite ocazii, pretinde ca toți colaboratorii să-şi serbeze numaidecât zilele de naştere la servici. Şi totul trebuie să se petreacă după regulile stabilite de el, orice inițiativă sau abatere de la normele de comportament general adoptate pentru astfel de acțiuni îl scot din echilibru. Dacă cineva îşi asumă îndrăzneala de a capta atenția auditoriului, se năruie canalele de alimentare cu energie legate de subalterni şi de aceea „inițiatorului" i s-ar putea întâmpla să nu-i fie deloc bine cu sănătatea. Vampirii activi au întotdeauna „preferații" lor din care extrag energie în „regim complet".

Să te împotriveşti unei astfel de atenţii este peste puteri. În primul rând este inutil, în al doilea nu există motive vizibile: „preferaţii" sunt adevăraţi, lor şeful le va mări la timp salariul şi nu-i va supăra la prime şi-i va chema neapărat la aniversarea sa. Doar că într-un anume moment „preferatul" din care s-au stors toate apele înţelege dintr-o dată că l-au împresurat din toate părţile, n-are unde să se retragă, trebuie să plătească pentru privilegii şi să-şi exprime în mod permanent recunoştinţa faţă de şef.

Dar să ne întoarcem la senzaţiile noastre în contactul cu vampirii. Greaţa şi durerea de cap atroce ca şi înrăutăţirea bruscă a stării generale sunt mai degrabă manifestări extreme ale unor astfel de senzaţii. De obicei, vampirul provoacă o stare de iritare. Dar se întâmplă şi aşa: începe să ne „frece la lingurică", adică în plexul solar apare o stare de teamă fără motiv, nelinişte, inima bate aritmic - sau foarte repede sau stă două secunde.

Înăuntru creşte progresiv un sentiment de protest pe care de-ar fi să-l exteriorizăm într-o formă sau alta (să trecem la ţipete când ne certăm, să dăm din mîini, să batem din picioare) n-am face decât să înrăutăţim situaţia. Efectul nu este doar o deformare a învelişului biocâmpului, ci o adevărată străpungere. Ieşindu-ne din fire îi arătăm vampirului că şi-a atins scopul, nu-şi pierde pe aici timpul degeaba şi începe să vă consume energia. Dacă reuşiţi totuşi să

vă abţineţi, atunci toate aceste fie şi scurte senzaţii de disconfort, inerente relaţiei cu un vampir, mai devreme sau mai târziu se vor face prezente. Contactul permanent cu un vampir ca şi cu o „lipitoare" (ceea ce în esenţă este acelaşi lucru) îi poate provoca omului îmbolnăviri cronice cum ar fi neurodermita.

Măsura în care reuşim să-i deosebim pe vampiri sau pe reprezentanţii altor tipuri energetice din lumea înconjurătoare, depinde în mare parte de tipul nostru personal de modalitate. În receptarea informaţiei o imensă importanţă o are calea prin care noi o primim în cea mai mare parte. Toţi oamenii se deosebesc după canalul preponderent prin care vine informaţia, adică după tipul de modalitate ce determină acuitatea unei percepţii sau alteia, auditivă, vizuală, sau motrice. De obicei, nimeni nu se întreabă ce caracteristică a unei percepţii iese în evidenţă. De exemplu, faceţi cunoştinţă cu cineva iar apoi după câteva ore încercaţi să vă aduceţi aminte impresiile despre acest om. Ce vă vine întâi în minte? Pentru majoritatea oamenilor preponderentă este percepţia optică şi apare imediat reprezentarea vizuală, pentru alţii cea auditivă şi ei îşi aduc aminte de timbrul vocii noii cunoştinţe, pentru terţi reprezentarea apare sub formă de miros, iar cineva simte atingerea mîinii celuilalt om şi momentul când şi-au dat mîinile. În mod practic cu una din senzaţii se asociază încă ceva, receptarea intuitivă şi înţelegem

deja dacă omul acesta ne place sau nu. Când facem cunoştinţă cu cineva primim imediat la nivelul subconştientului informaţii codificate despre omul respectiv şi vocea interioară ne vorbeşte neapărat.

Pentru oamenii cu o percepţie auditivă a realităţii are o deosebită importanţă timbrul vocii după care se recunoaşte imediat în noua cunoştinţă vampirul. Măcar după cât de tare vorbeşte. O voce stridentă alarmează imediat deşi adesea ea se regăseşte la vampirii inconştienţi, la copii spre exemplu. De la un sunet intens, venit din afară, oamenilor lipsiţi de apărare li se deformează imediat sau chiar li se rupe învelişul biocâmpului. Spaţiul vital a fost încălcat şi a început pomparea în afară, a energiei dumneavoastră. Vocea vampirului poate fi slabă de tot dar o trădează negreşit timbrul. Cel mai des el are o tonalitate înaltă fără colorit emoţional de aceea se percepe ca un „zumzăit" de ţânţar. Puteţi încerca să vă abateţi atenţia şi să nu ascultaţi deloc ce vi se spune, dar vocea nu vă va elibera aşa uşor. Va trebui să continuaţi convorbirea, să răspundeţi aiurea şi cu fiecare minut să pierdeţi din preţioasa energie. În ultima vreme a devenit foarte răspândit „vampirismul telefonic". De el suferă în mod firesc o mare parte a femeilor, vorbind cu orele la telefon cu prietenele. Iar prietena la o întâlnire faţă în faţă poate să nu semene deloc cu o „vampiriţă" şi vocea ei să nu ne provoace sensibilitatea, să fie cu totul

suportabilă în anturaj. Dar iată că la telefon se întâmplă ceva şi timbrul vocii se distorsionează pentru că pe linie se suprapun şi alte legături energetice laterale. Pentru a te elibera de vampirismul telefonic, cel mai simplu este să închizi telefonul sau mai bine să-ţi previi toate cunoştinţele că nu vei conversa cu nimeni mai mult de cinci minute la telefon dacă este cazul, să tai o convorbire neplăcută fără sfială.

Vampirul poate fi recunoscut nu doar după voce ci şi după înfăţişare. Aici s-a vorbit deja despre felul în care vampirii încearcă să acţioneze cu privirea asupra victimei. Prin urmare se dovedeşte că ochii, la fel ca şi glasul îl pot trăda cu totul pe vampir. În cazul acesta au importanţă şi culoarea şi forma şi dimensiunile ochilor. Vampirii, de regulă au ochi nu prea mari, înfundaţi în orbite şi cu toate acestea nu au cute care să atârne la colţurile exterioare ale ochilor, pleoapele sunt prea scurte şi netede. Culoarea irisului nu are în principiu importanţă deşi se întâlnesc oameni cu ochii deschişi la culoare. Se poate de asemenea semnala că vampirii clipesc rar.

Oamenii capabili să acţioneze dirijat asupra celor din jur au încă o particularitate deloc lipsită de importanţă: dinţii lor „nu încap" în gură. Desigur au tot atâţia dinţi ca şi noi dar cresc atât de înghesuit încât se încalecă. Particularitatea aceasta nu trebuie în nici un caz asimilată cu imaginea generalizată a

„adevăratului vampir" băutor de sânge, cu colți ascuțiți. Pe de altă parte, nu puteam nega faptul că intuiția naturală, legată de recunoaşterea forței necurate, s-a format în popor de-a lungul multor secole, de aceea orice deviație din aspectul exterior este receptată ca un semn al vampirului energetic.

Dacă cineva a reuşit să vă provoace un disconfort sufletesc, înseamnă că ați nimerit sub influența unui vampir.

Într-o întâlnire de-o secundă starea de dezechilibru poate reveni repede la normal, dacă însă relația devine permanentă este mai bine să vă protejați din timp de posibilele pierderi de energie, utilizând pentru apărare toate metodele cunoscute de dumneavoastră personal.

Dacă de „vampirii" străini mai poți să te aperi cumva, în relația cu oamenii apropiați este practic imposibil. În măsură mai mare asta-i vizează pe părinții care-şi economisesc energia împotriva propriilor copii cât sunt încă mici, iar la bătrânețe încep să pretindă atenție şi respect. Vampirismul părinților adesea se constituie într-un adevărat atac energetic. Se utilizează procedee interzise: „iată că am să mor", „nu mai am multă vreme", „n-am gândit că voi ajunge ziua în care copiii vor dori să scape de mine". Chiar despre asta e vorba, că nu s-a gândit când nu-şi cheltuia energia pentru propriul copil, nu-i dădea destulă atenție. Bazele schimbului bioenergetic normal se pun în om din prima copilărie şi capacitatea de a folosi energia din afară, primită de la Natură, trebuie dezvoltată. Dar amintiți-vă de câte ori ați fost cu copilul la pădure sau măcar într-un parc orăşenesc, ați încercat să mergeți cu el într-o excursie la munte? O personalitate dezvoltată armonic nu are nevoie să „fure" energie, de aceea dezvoltarea emoțională, familiarizarea cu teatrul şi literatura, receptarea muzicii clasice ne dau energia indispen-sabilă. Sănătatea bioenergetică a omului este de neconceput fără a-i deprinde sufletul cu „truda". Copilului îi este foarte greu să învețe singur să iubească, dacă nu-l iubeşte nimeni. Schimbul energetic dintre oameni, se realizează cum s-ă spus deja aici, prin ceakre. O legătură o pot stabilii doar părinții, omulețul nu poate să tragă, singur firele energetice. Cunosc o mamă care a crescut doi copii „pe vine". In genere pe micuț îl purtăm în brațe, îl ținem la piept, iar mai târziu când el începe să meargă, se încurcă undeva jos, acolo, între picioarele noastre. În fond copilul se trezeşte aruncat în voia sorții, el nu poate să se „întindă" până la ceakrele noastre. Şi iată că acea mamă n-a vorbit niciodată cu copiii „de sus", se aşeza pe vine şi se uita în ochii copilului, în felul acesta el se simțea apărat. Legătura energetică durează până astăzi deşi copiii ei au crescut şi au devenit ei înşişi părinți.

Până acum am vorbit în principal despre senzațiile care se ivesc în noi după contactul cu vampirii.

Dar cum reacționează, la rândul lor, vampirii înșiși față de donatori? Priviți-i cu atenție, cereți detalii de la cunoscuți dar mai degrabă veți obține o imagine stereotipă. Cele mai credibile descrieri le puteți primi de la un donator îndrăgostit de un vampir întrucât într-o relație permanentă dintre doi oameni totul se așează la locul său. De exemplu, la o întâlnire conversația pare să nu însemne nimic, să nu atingă nici un fel de probleme globale. Cu toate acestea vampirul care a venit indispus (asta în cazul în care n-a reușit să-și pompeze niște energie de la cineva de acasă, sau de la colegii de servici, sau să pună de un mic scandal la coada după salam) se îmblânzește văzând cu ochii, privirea lui capătă strălucire, pe față începe să-i joace un zâmbet și poate să termine conversația cu totul însuflețit. Și asta în timp ce partenerul său arată la sfârșitul întâlnirii îngrozitor de obosit, la femei apare o dispoziție plângăcioasă iar bărbații donatori încep să nu mai aibă încredere în forțele lor și apare o neliniște în legătură cu treburile fixate pentru a doua zi. Parcă n-a fost nici o ceartă între vampir și donator și totuși unul se simte victorios iar celălalt vinovat fără vină și cu „măruntaiele scoase". Vampirul cunoaște multe mijloace de a sustrage energie. Întîi, poate lua asupra sa inițiativa în conversație, povestind mereu despre succesele sale sau, dimpotrivă, începând să se plângă de comportamentul nedrept al celor din jur, sau, și

mai mârșav, să-și acuze direct sau indirect partenerul de lipsă de atenție și lipsă de înțelegere. Apoi poate avea o tendință prea pronunțată către apropierea fizică, să „atace" direct atât prin apropouri nedisimulate cât și prin contactul nemijlocit („dându-și drumul la mâini"). De mult s-a constatat că oamenii pot să nu coincidă la ritmurile biologice. Și aceasta înseamnă nu atât diferența de temperament (de exemplu dintre sangvini și melancolici sau flegmatici și colerici) deoarece cu greu poate fi încadrat cineva într-un anume tip. Este vorba despre activitățile vitale direct legate de temperament, ale căror ritmuri nu se suprapun de la om la om. Dacă omul este prea agitat sau invers - prea moale, relaționând cu el sau pur și simplu stând alături, începem să ne enervăm și asta înseamnă că fără să vrea el ne ia din energie. Așa și donatorul poate fi nemulțumit de comportamentul prea activ al vampirului sau, dimpotrivă, de reacția lui încetinită la factorii iritanți din afară și la replica verbală din timpul conversației. Așa încât ritmul vorbirii are și el o importanță uriașă în relația dintre oameni. În general nu se poate spune cu exactitate ce categorie dă mai mulți vampiri, oamenii cu mișcări încete și tăcuți la vorbă sau cei prea mobili și guralivi? Important este felul în care arată un vampir după o convorbire cu oricine ar fi și ce simte în timpul ei donatorul. Există încă un detaliu nu lipsit de importanță în tehnica de

recunoaştere a „vampirului îndrăgostit": certat cu donatorul, aducându-l în pragul unei stări de plâns, storcându-i toată energia, vampirul nu se linişteşte cu asta. Legătura energetică este stabilită, de aceea imediat după întâlnire pătrunde din nou în spațiul vital al donatorului - începe să-l sune la telefon şi să continue precizarea raporturilor, sau, ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, să apară la uşa „victimei" sale într-o dispoziție excelentă. Donatorul după fiecare întâlnire de acest gen are nevoie de multă forță pentru a-şi restabili propriul echilibru sufletesc. Cu toate acestea într-o legătură energetică permanentă, partea vătămată nu mai reuşeşte să se consolideze în întregime în spațiul său vital .

Şi mai rău este dacă vampirul şi donatorul decid să-şi unească sorțile, o astfel de familie mai devreme sau mai târziu se desface oricum. Oamenii din generațiile mai vechi, care n-au folosit niciodată cuvântul „bioenergetică" înțelegeau despre ea mai multe decât noi, deoarece, de regulă, se bazau pe propriile percepții intuitive. Înainte se spunea aşa: dacă te irită ceva foarte tare la presupusul ales, gândeşte-te bine înainte de a te hotărî la un pas decisiv. Nu trebuie deloc să fie un defect major. Dar sunt astfel de mărunțişuri asupra cărora deseori închidem ochii la început, gândind că nu vor juca un rol important în viața de familie sau nădăjduind că vom putea să-l reeducăm în viitor pe soț sau pe soție. Cel mai

surprinzător fapt este că ulterior nimeni nu mai poate explica ce a deranjat la început. Motivul poate fi formulat numai până la debutul vieții comune. Apoi, la mărunțişuri se adaugă alte motive de enervare şi familia se descompune. De aceea este important să te gândeşti chiar de la început ce „nu merge" şi să hotărăşti pentru tine dacă poți sau nu să te împaci cu aşa ceva.

Dacă ar fi să părăsim relațiile dintre soți putem să ne amintim de o altă categorie de vampiri energetici, escrocii şi impostorii. Probabil că fiecare din noi a fost măcar o dată furat şi nu contează ce i s-a luat, portofelul din buzunar sau toate lucrurile de preț din apartament. Amintiți-vă senzația de totală pustiire, starea de prostrație, de parcă v-ar fi părăsit dintr-o dată toate puterile. În acel moment lumea din jur pare ireală iar spațiul distorsionat. Se produce o interferență puternică cu un biocâmp negativ străin, în spațiul dumneavoastră vital. Pe lângă asta se poate fura nu numai un obiect ci şi o idee sau un secret de dezvăluit lumii întregi. Unii vampiri din această categorie merg numai la sigur. Chiar de sună cam dur ei miros scurgerea de energie a omului aşa cum rechinii simt sângele şi apar instantaneu lângă înotătorul rănit. Scurgerea de energie poate să apară la om din cauza unei proaste dispoziții sau în cazul în care este foarte tare supărat pe ceva. Starea dumneavoastră poate fi ghicită dintr-o privire de oricare

țigancă sau de un escroc, ei știu sigur când va fi cazul să atace psihologic pentru ca furtul banilor să fie o reușită. Nu ieșiți niciodată pe stradă, nu vă plimbați în locuri aglomerate dacă sunteți bolnav! Iar într-o proastă dispoziție cel mai bine este să vă duceți în parc sau în pădure, acolo puteți să vă refaceți repede echilibrul sufletesc și să vă completați forțele vitale.

„Lipitorile" energetice

Pentru noi lipitori energetice devin de regulă oamenii apropiați : rudele, prietenii, într-un cuvânt cei cu care suntem nevoiți să relaționăm permanent. Nu este posibil să scăpăm de ele. Uneori nu ne rămâne decât să așteptăm când lipitoarea se va sătura de energia noastră și va cădea singură. Mulțumită „lipitorii" omul poate dobândi așa-numita „coadă - energetică". În fapt, aceasta poate fi nu o coadă ci o „cocoașă" sau un „corn" după locul unde s-a produs străpungerea învelișului biocâmpului. Desigur, denumirea de coadă este cam forțată, ea se potrivește mai degrabă oamenilor cu o percepție preponderent vizuală, care doresc să înțeleagă dacă totul este în ordine cu învelișul biocâmpului. Este

mai bine să nu ne adresăm bioenergeticienilor care ne propun să ne lipsească de ea. Există multe mijloace de apărare autonomă împotriva influenței negative a vampirilor și „lipitorilor". Trebuie să ne ocupăm de propria noastră desăvârșire spirituală, să respingem tot ce este negativ, tot ce încearcă să ne trimită forțe întunecate și înainte de toate să știm să iertăm. Omul care n-a știut să se dezbare la timp de sentimentul de supărare își pierde forțele de protecție, învelișul biocâmpului se rarefiază, aura capătă o culoare neuniformă cu vizibile pete roșii.

„Lipitorile" energetice există numai datorită faptului că pentru fiecare din ele se găsește totuși câte un donator. Vampirului îi este absolut necesară o alimentare permanentă cu energie iar donatorii la rândul lor trebuie să hrănească pe cineva. Câteodată încep ei singuri să gândească că sunt pur și simplu obligați să facă acest lucru.

Sunt cunoscute cazurile în care donatorii veritabili care în decursul multor ani au dat sânge în mod onorific la întreruperea procedurii din oarece motive s-au simțit nesiguri și au început să bolească. Donația de sânge devine pentru ei vitală. Așa și donatorii energetici, într-un anume moment, încep să se simtă nesolicitați. Aceasta se poate întâmpla dacă ceva nu merge în familie sau în relația cu cei apropiați, chiar dacă dezbinarea nu se observă deloc la exterior și nimeni în afară de donator nu simte

ceva. Până şi donatorul cu greu şi-ar putea explica logic ce nu-i ajunge. Aici şi apare nu se ştie de unde o „lipitoare" energetică şi începe să sugă din om energia destinată de fapt numai celor apropiați. Donatorului i se face rău, nu înțelege unde i se scurg puterile, face gesturi lipsite de logică, uneori chiar nebuneşti, este chemat să iasă din familie. Iată doar una din istoriile de acest fel povestite mie de un bioenergetician practicant.

Într-o familie reuşită s-a întâmplat un necaz: fetița şi-a rupt mâna dar aşa de rău încât jumătate de an a trebuit să suporte câteva operații. Înainte de ultima operație, deja în al treilea spital, mama fetiței l-a cunoscut pe tânărul chirurg şi de aici au început să se petreacă lucruri stranii. Între cei doi s-a stabilit o legătură energetică inexplicabilă. Fetița s-a însănătoşit şi s-a externat din spital, parcă totul s-a aranjat şi totuşi tânăra femeie nu-şi putea găsi locul, nu se ştie de ce. În imensul oraş în cele mai neaşteptate locuri, dădea peste respectivul chirurg şi până şi acasă o urmărea vocea lui, mirosul apei de colonie, avea în fața ochilor chipul lui. În cele din urmă a ajuns la el acasă. Acolo a văzut pe perete fotografia unei femei ce semăna cu ea ca două picături de apă. Chirurgul i-a explicat că era soția lui care murise cu trei ani în urmă. Au vorbit toată noaptea iar dimineață întorcându-se acasă distrusă şi golită de puteri, ca în vis, tânăra soție i-a povestit totul soțului ei. El

nu se ştie de ce a crezut de îndată explicațiile ce păreau neroade, a dus-o pe soție la o cunoştință bioenergetician iar acesta aruncându-i femeii doar o privire i-a spus că i-a crescut o „coadă energetică".

Însă chiar şi după şedința de tăiere a respectivei „cozi" legătura energetică cu chirurgul nu s-a întrerupt cu totul. De câteva ori i-a mai auzit de undeva glasul implorând-o să-i dea telefon numai-decât. Ea suna şi trântea imediat telefonul, începea să umble prin apartament ca un leu în cuşcă. I-a luat mult timp să-şi revină - câțiva ani dar nu a reuşit să se elibereze până la sfârşit de senzația că este dependentă energetic de nişte forțe străine. În reali-tate, ea singură şi-a creat această „coadă energetică" din cauza ratării gestului de donator şi a situației complicate din familie. Povestea cu chirurgul, cu existența unei femei leite cu eroina noastră poate părea mistică. Dar nu-i nimic neobişnuit aici, donatorul şi-a găsit singur un „vampir-lipitoare", s-a creat o legătură energetică iar pentru a explica onorabil tot ceea ce se petrecea, imaginația a compus o dublură energetică". „Coada energetică" s-a ivit doar pentru că femeia însăşi simțea în subconştient că energia ei se iroseşte, că schimbul bioenergetic obişnuit cu cei apropiați s-a întrerupt. Şi probabil că nu se simțea neapărat nevoia de a „reteza" această „coadă". Omul trebuie să-şi administreze singur soarta. Donatorul îşi dăruieşte energia nu degeaba aceluia cu care îi este bine.

„Autodevoratorii" energetici

Acesta este un tip foarte complicat de oameni. Ei sunt de regulă oameni foarte închişi, pot foarte bine să realizeze o apărare energetică dar nu ştiu să-şi redistribuie energia în mod raţional, în interior. Deseori energia se duce spre un loc bine determinat şi acolo se autoconsumă trecând de la semnul „plus" la semnul „minus". „Autodevoratorii" îşi pot arde toată energia în reflexii asupra propriei meniri în viaţă, se pot frământa iar şi iar pe seama unui fapt concret uitând de toate cele ce se petrec în jur. Unii dintre oameni suferă de o adâncă rătăcire crezând că noi toţi trebuie să strângem energie şi să n-o dăm nimănui. Cum rămâne atunci cu schimbul energetic, cu iubirea, cu propriii noştri copii şi părinţi, într-un cuvânt cu toţi cei care ne sunt foarte dragi? De exemplu, când mama este în relaţie cu copilul care aşteaptă de la ea căldură şi protecţie, între ei se produce un schimb permanent de energie şi amândoi sunt fericiţi. Aceasta şi este armonia energetică unde fiecare, fără să ezite îşi oferă energia şi căldura, primind în schimb de zece ori mai mult decât dă. În asta constă secretul schimbului bio-energoinformaţional.

„Autodevoratorii" foarte adesea îşi leagă viaţa de energia negativă. Suferind o influenţă negativă din afară, pot să păstreze foarte multă vreme această informaţie în ei, întorcându-se constant la ea, retrăind toate detaliile celor întâmplate. Ei funcţionează după principiul „lasă să-mi fie şi mai rău numai să nu mi se ia suferinţa" şi refuză deliberat relaţionarea cu alţi oameni pe argumente cam lipsite de logică.

Energia negativă şi-o creează singuri înăuntrul lor iar apoi fac ca aceasta să ajungă, prin creştere necontrolată, la un volum incredibil.

Am avut de-a face de multe ori în viaţă cu reprezentanţii acestui tip de energetism. Pe unul din ei, tare demult, cu vreo treizeci de ani în urmă l-a părăsit fata pe care o iubea. El a încetat să mai frecventeze grupurile vesele, nu s-a mai dus la zilele de naştere spunându-şi sieşi şi celor din jur că, de fapt, pe el nu-l vrea nimeni. Cu toate acestea, după vreo cinci ani s-a învrednicit să întâlnească o femeie care s-a îndrăgostit de el. Şi ea, se poate crede mai degrabă, nu-i era indiferentă. Totuşi el, neluînd în seamă toate eforturile venite din partea ei, nu a reuşit să se „înmoaie" la căldura ei, şi a plecat, de data aceasta el. Putem s-o numim oricum - încăpăţânare, prostie... În realitate în toţi acei ani în el s-a păstrat supărarea pe prima iubire. Cu această supărare în suflet, cu un aflux negativ, a trăit şi a strâns picătură cu picătură energie negativă suplimentară adău-

gându-i şi supărarea pe prieteni, pe cei apropiaţi. Până şi iubirea sinceră a altui om a reuşit s-o prefacă în rău. Iar dacă din rău nu se vede o ieşire, lucrurile sunt foarte grave.

În rol de „autodevoratori" apar adesea îndrăgostiţii, care nu se decid să se deschidă în faţa obiectului adoraţiei lor. Energia iubirii necheltuite aduce suferinţă şi dezamăgire. „Autodevoratorilor" li se potriveşte cel mai bine schimbul bioenergetic cu natura, cu animalele domestice, exerciţiile fizice, plimbările prin pădure şi tratamentele balneare. Aşa vor putea să-şi curețe canalele energetice şi să primească energia luminoasă a vieţii , să-şi fortifice de asemeni spiritul.

Important pentru ei este şi schimbul bio-energo-informaţional cu ce a reuşit omenirea să creeze de-a lungul întregii istorii a civilizaţiei pe Pământ prin intermediul literaturii, picturii şi muzicii.

„Găunoşii" energetici

Un indiciu caracteristic pentru astfel de oameni este nivelul scăzut de dezvoltare a intelectului. Ei nu vor să dea energie şi-n acelaşi timp nu ştiu de unde s-o ia. „Găunoşilor" le lipseşte schimbul bio-energoinformaţional. Energia vitală se completează prin

mâncare sau prin contemplarea lipsită de raţiune a obiectelor ce le aparţin. „Găunoşilor" le este foarte greu să realizeze un schimb energetic fiindcă nimeni nu vrea să aibă relaţii cu ele. Vorbirea lor este monosilabică, săracă, gândurile primitive şi aspectul, fie al unor încetiniţi, fie al unor agitaţi. Încetiniţi, pentru a nu pierde energie, agitaţi pentru a o completa prin mişcări mărunte. Şi totuşi, pe „găunoşi" trebuie să-i iubim. Ele primesc cu recunoştinţă orice manifestare exterioară de atenţie şi adesea se întâmplă că omul care iubeşte reuşeşte să umple prin sine această goliciune.

Fiecare din noi, măcar odată în viaţă, s-a simţit golit. Amintiţi-vă cum eraţi după examen, cu toate forţele consumate, nu mai vroiaţi nimic, nici să dormiţi, nici să mâncaţi, nici să nu ridicaţi mîna. Dar era de ajuns să vă „scuture" cineva, să vă cheme, să arunce pe tavă o idee interesantă şi forţele se refăceau brusc şi eraţi din nou viu. Nimeni dintre noi nu este asigurat împotriva pustiului sufletesc.

Mulţi merg deliberat spre asta. De exemplu vi se pare că nu sunteţi în stare să vă rezolvaţi o problemă. Vă adresaţi „babelor", tămăduitorilor, magilor „negri" şi „albi". Toate aceste contacte pot genera o enormă pierdere de energie. Mi s-a întâmplat să dau în viaţă peste femei care încercau să-şi vrăjească iubiţii. Una din ele după o atare manipulare a căzut într-o adâncă depresie, iar apoi, după un tratament la

clinica de psihiatrie, multă vreme a trăit absolut pustiită nedorind să vadă şi să audă pe nimeni în afară de cei care trebuiau să-i fie alături în acel moment şi puteau în vreun fel să-i influenţeze pe mai departe existenţa fizică. Desigur, nu toate cazurile de invocare a forţelor exterioare se termină atât de tragic. În cea mai mare parte ele chiar nu acţionează în vreun fel mai ales asupra celor care au o bună apărare la nivelul biocâmpului şi se conectează la rezistenţa interioară, inconştientă. Un om raţional şi într-un minut de slăbiciune rămâne apărat înăuntrul său împotriva acţiunii psihice externe, chiar dacă el însuşi a contactat biocâmpul străin.

„Intermediarii" energetici

Sunt oameni foarte sinceri, deschişi, capabili să primească energie pozitivă şi-n acelaşi timp prea slabi pentru a se împotrivi influenţei negative. Orice energie trece prin ei fără să-şi schimbe semnul. Canalele energetice ale „intermediarilor" sunt deschise şi adesea chiar ei solicită confidenţe din partea altor oameni.

Într-o măsură sau alta toţi suntem „intermediari" energetici. Rari sunt aceia care reuşesc să păstreze în ei informaţiile primite într-un fel sau altul,

independent dacă au o încărcătură pozitivă sau negativă. De exemplu vi s-a încredinţat un secret, omul care a făcut-o v-a povestit pur şi simplu despre gestul său urât. Copilul a furat ceva de la un coleg sau de la părinţi şi nedorind să suporte singur mustrările de conştiinţă îşi „transferă" o parte din chinuitoarea vină asupra prietenului, povestindu-i în amănunt ce a făcut. Copilul care a primit această informaţie negativă şi a devenit în felul acesta complice la furt nu se poate descurca singur cu ea şi de regulă îi povesteşte tot mamei sau bunicii. Exact la fel, nu putem păstra multă vreme tăcerea asupra unui eveniment fericit . „Intermediarii" energetici împart din inimă sentimente ca bucuria, plenitudinea vieţii, indiferent de felul în care au dobândit această energie - a căzut neaşteptat peste ei precum zăpada sau au câştigat-o prin „muncă îndârjită". „Intermediarii" energetici au o calitate importantă, schimbul lor bio-energoinformaţional este foarte precis alcătuit, energia încredinţată lor, şi apoi transmisă iarăşi altcuiva, îşi păstrează câmpul informaţional fără distorsiuni. De aceea multor persoane „intermediarii" le par prea deschişi sau copilăros de sinceri.

„Păgubaşii“ energetici

Unde ne pierdem energia? Toți ştiu dar puțini încearcă să se opună în mod conştient acestor pierderi. „Păgubaşii” energetici de regulă sunt oameni foarte curioşi. Îşi provoacă singuri neplăceri prin întrebări de prisos puse oricui, cunoscut sau necunoscut, trezind adesea mânia sau nedumerirea. Energo-vampirii au astfel un motiv excelent pentru a dobândi o încărcătură de vitalitate. Adesea apărarea conştientă nu funcționează la „păgubaşii” energetici. Reprezentanții acestui tip energetic au fie rolul de donatori fie de vampiri în funcție de cel asupra căruia „se aruncă”. Cu toate acestea ei au o apărare subconştientă. Aceste firi deschise care preferă să acționeze la întâmplare pot în alte situații să primească destulă cantitate de energie şi să iasă fără pierderi din orice situație. Iată de pildă, un personaj ca fiul cel mic al împăratului din basmul rusesc „Voinicul cel semeț, merele tinereții şi apa vie“ Şi-a trimis împăratul la bătrânețe fiii după merele ce întineresc. Primii doi au plecat la drum fără să întrebe pe nimeni nimic, au încercat cu mintea lor să găsească drumul. Le-a ieşit în față o piatră la răspântia a trei cărări şi iată că s-au dus, unul într-acolo unde

tu vei fi flămând dar calul tău sătul, celălalt, acolo unde tu vei fi sătul iar calul tău flămând, şi amândoi au dat de necaz. Al treilea însă a plecat fără să cugete prea mult, către locul în care judecând după înscrisul de pe piatră, îl aştepta moartea. Nu s-a temut să dea pe la Muma Pădurii, a întrebat-o despre toate, a învins toate greutățile şi a obținut merele tinereții. „Păgubaşii” contemporani cu noi acționează la fel, „la întâmplare”, după cum le spune intuiția. Doar că asta nu funcționează întotdeauna ci numai în cazul în care omul fără să ezite, merge plin de curaj să-şi piardă din propria energie pentru a primi apoi de două ori mai mult.

Între „păgubaşii” energetici putem să-i includem şi pe oamenii leneşi. Aportul de energie trebuie să fie constant de aceea este direct legat de un parametru al spațiului energetic - timpul. Pierzând timp, pierdem energie, potențialul nostru scade. Dacă omul nu are grijă să-şi consolideze apărarea bioenergetică va cădea foarte uşor sub influența oricăror vampiri, atât oameni cât şi mijloace de informare în masă: televiziunea, presa. Din categoria vampirilor pot face parte şi cărțile „seci”, cele care nu dau nici un fel de hrană pentru gândire ci doar mănâncă timpul. După cum se spune: „nici pentru minte, nici pentru inimă”. Aceeaşi influență o au asupra „păgubaşilor” şi conversațiile sterile, vorbitul în gol, controversele din care nu se poate trage nici o

concluzie. Oricât ar fi de straniu „păgubaşii" înțeleg foarte bine toate astea dar continuă să piardă vremea şi energia în loc de a se impune să facă un gest, chiar minor, dar important, pentru schimbul energetic, să se mişte din „punctul mort".

Pentru a nu cădea într-o pâlnie energetică, (nu mai vorbesc despre „găurile negre" manifestări extreme ale morții energetice şi trecerii în altă dimensiune) de unde este foarte greu să mai ieşi, este neapărat nevoie pentru început să încerci să faci măcar o treabă simplă legată de eforturi fizice. Chiar şi cele mai simple mişcări, având un scop şi un rezultat, ne furnizează cantitatea de energie necesară făcând să funcționeze şi schimbul bio-energoinformațional cu mediul înconjurător.

„Devoratorii" energetici

În rolul „devoratorilor" energetici pot apărea atât „vampirii" cât şi „generatorii" de energie. Există două categorii de „devoratori". Prima, cea mai răspândită, sunt oamenii foarte sensibili. Ei gândesc mult asupra celor ce se petrec în jurul lor analizând nu doar complicațiile mărunte ale oamenilor apropiați dar şi problemele de anvergură cosmică. Ei plâng citind o carte sau urmărind un film, adoră, în

copilărie, să audă poveşti „de groază" şi-n acelaşi timp se distrează zgomotos pe la serate, încercând să nu scape nici o picătură de energie fie pozitivă, fie negativă. Patima „devoratorilor" pentru orice fel de energie este inofensivă numai în cazul în care ei nu încearcă să-i influențeze pe ceilalți . Ei au cu totul alte ritmuri ale schimburilor bioenergetice care sunt întrucâtva accelerate. „Devoratorii" energetici au o însuşire importantă: se supără uşor dar, totodată, uită repede de cele suferite. Mulțumită acestei „accelerări" a schimbului bio-energoinformațional impresia creată de „devoratori" este a unor persoane superficiale care nu-s în stare de gesturi şi sentimente serioase.

Există şi o altă categorie de „devoratori" - oameni care încearcă cu ajutorul capacităților unice pe care le posedă să influențeze lumea din jur. În cazul acestora schimbul bioenergetic accelerat se întoarce chiar împotriva lor, a „devoratorilor". Fenomenul îi vizează în special pe tămăduitorii autohtoni care au reuşit să-şi dezvolte capacitățile de influențare a biocîmpurilor altor oameni într-un mod deja cunoscut. Ei îşi pot justifica acțiunile prin dorința de a-i ajuta pe oameni să-şi regleze schimbul bioenergetic, să-şi „vindece" karma, să-şi anuleze starea de stres sau să scape de „coada energetică". Îți este permis să influențezi bioenergetismul altuia doar în scopul autoapărării când simți că fără astfel de inițiativă poți fi distrus de

„vampirii" energetici. Dar să-ți cheltuiești energia, fie și dezinteresat, pentru vindecarea altor oameni, pentru „cârpirea" biocâmpului lor reprezintă manipulări ce se vor întoarce împotriva tămăduitorului însuși. Să-și dezvolte capacitățile bioenergetice într-o măsură sau alta poate practic fiecare din noi, dar a stăpîni o serie de procedee consacrate nu înseamnă că poți să-ți asumi răspunderea pentru starea omului ce ți s-a încredințat.

„Devoratorii" în rolul de tămăduitori pierd o cantitate uriașă de energie pozitivă și preiau o sumedenie de informații negative. Practica bioenergeticii îi poate aduce pe reprezentanții acestui tip energetic la îmbolnăviri serioase. Mulți au experimentat deja faptul. O femeie destul de tânără s-a adus pe sine, prin practicarea tratamentelor bioenergetice, la limita istovirii. Reglând biocîmpurile altora, intrând în problemele lor, de fiecare dată își deforma și mai mult propriul biocâmp, încât a ajuns într-un sfârșit la spital cu grave afecțiuni oncologice. Ea a renunțat la practicile tămăduitoare cu totul, s-a adresat lui Dumnezeu, a cerut ajutorul forțelor luminoase și numai așa a reușit să se salveze de afluxul constant de energie negativă. S-a smerit și a resimțit protecția considerabilă a rugăciunii și a reprezentărilor ideii de Bine și Iubire.

Slujitorii bisericii spun că harul vindecării și al prorocirii îl primesc doar aceia, care prin ani lungi

de viață neprihănită l-au dobândit, iar așa-numitele „daruri" ale muritorilor obișnuiți, care nu înțeleg urmările acțiunii directe asupra energetismului altor oameni, îi atrag pe tămăduitori în cârdășie cu forțele necurate.

Putem să nu fim de acord cu acest lucru dar vedem în jurul nostru prea multe exemple ce confirmă existența Rațiunii Supreme, care a făcut toate legile schimbului bio-energoinformațional, cunoscute de noi.

„Filtrele" energetice

Cel mai adesea prin forța unor împrejurări „filtrele" devin „mediatori" energetici capabili să treacă prin ei o cantitate uriașă de energie atât negativă cât și pozitivă. Capacitatea de a filtra energie apare la oamenii cu profesii speciale. De exemplu, lucrătorii din organismele de prevederi sociale - este greu să-ți închipui ce șuvoi de energie și informații negative se scurge asupra lor, de la solicitanți, în decursul unei zile de lucru. Nu le este prea ușor nici celor care potrivit serviciului trebuie să acorde asistență psihologică, la fel și celor care lucrând în presă, radio și televiziune primesc scrisorile și

apelurile cetățenilor. Am avut ocazia să constat ce entuziasm energetic le trezește „filtrelor" orice reacție pozitivă privind activitatea lor și, dimpotrivă, cu ce amărăciune primesc informația negativă. După spusele angajaților de la departamentele de poștă a redacției, în primul moment le vine să lase totul, să închidă ochii, să-și astupe urechile. Dar nu se poate, ei sunt la servici. De aceea trebuie să se implice în orice situație, oricât de stupidă, absurdă și unele ori chiar tragică. Și iată că aici încep să funcționeze „filtrele" interne. Mai degrabă omul însuși le obligă să lucreze din plin. Informația primită se prelucrează și se întoarce la sursă transformată și toată confuzia sau gustul amar trebuie să rămână pe filtru. „Filtrelor" li se alătură în completare izvoarele interne ale binelui - energia pozitivă, și acea informație inițială se încarcă energetic. „Filtrele" se regăsesc adesea în situații stresante mai ales dacă uită pentru o vreme că zațul amar dinăuntru trebuie distrus. Procedurile de curățire sunt multiple. Unele din cele exterioare : să te speli pe față cu apă rece, să bei ceai fierbinte îndulcit, să te plimbi prin parc și să ai contact cu arborii receptori de energie.

Dacă „filtrele" nu s-ar elibera de energia negativă, cei mai mulți dintre ei ar fi de mult în depresie și mulți ar trebui să-și schimbe serviciul. Nu sunt toți capabili să devină „filtre", pentru aceasta trebuie să posezi calități bioenergetice speciale și să

ai o intuiție dezvoltată. Oricărui filtru îi este propriu să se înfunde. De aceea există limite ale suportabilității, specifice fiecăruia chiar și în cazul celui mai rezistent om la influențele exterioare. Toți cei care în mod involuntar s-au trezit în rolul de „filtre" trebuie să-și creeze o imunitate față de răspândirea „drojdiei" amare prin canalele energetice interne. Dacă imunitatea nu funcționează poate să apară o intoxicare treptată, insesizabilă din afară, cu otrava informației negative, și atunci „reziduurile" sar din „filtru" în mod spontan și îi stropesc pe oamenii din jur, ceea ce este extrem de periculos.

„Pereții" energetici

Tocmai lor li se potrivește expresia frecvent întîlnită „prost să fii, noroc să ai" sau epitetul „impenetrabil".

Amintiți-vă de personajul din basmele populare rusești Ivan cel prostănac care mereu „trece prin apă fără să se ude". Necazurile se lipesc de el „ca apa de gîscă". Oamenii care constituie acest tip energetic posedă capacitatea rară de a reflecta neplăcerile. Totuși energia negativă, lovindu-se de perete, nu se întoarce întodeauna la cel care a trimis-o. De aceea

„Ivanii" devin uneori surse de neplăceri pentru oameni care nu au nici o vină şi care nici măcar nu i-au atins cu ceva, doar pentru că energia negativă reflectată ajunge unde se nimereşte.

Este foarte periculos să fii prieten cu „pereţii". De exemplu într-o clasă, dacă se face o trăsnaie, o încasează toţi în afară de „Ivan". „Pereţii" energetici pot deveni fanatici religioşi, îndeosebi membri ai diverselor secte. Ei se izolează de lumea exterioară, alcătuiesc o apărare de grup care se intensifică de câteva ori prin contribuţia „fraţilor de credinţă", unde fiecare îşi aduce obolul la consolidarea „peretelui".

Vampirii încheie câteodată pariuri cu ei înşişi - vor reuşi să străpungă un „perete" energetic? Se face o verificare inedită a capacităţii de influenţare a oamenilor din jur. Este adevărat, vampirii nu încearcă niciodată să dărâme un „perete" colectiv, ei aleg un individ şi încă unul, care adesea nici nu înţelege cine este şi ce putere deţine. Este foarte greu să dărâmi un „perete" construit în mod conştient. Reuşita nu le aparţine nici pe departe tuturor vampirilor cu experienţă.

„Oglinzile" energetice

Energia pozitivă sau negativă direcţionată spre o „oglindă" se întoarce la cel care a trimis-o. De fapt, chiar existenţa acestui tip energetic ne-a învăţat să folosim procedura cu sistemul de oglinzi pentru a ne proteja de şuvoaiele de energie negativă îndreptate spre noi.

Totuşi, cu oglinzile nu este totul chiar atât de simplu. Ele nu pot să reflecte informaţia doar trimiţând-o înapoi, fără nici un gând. Există şi zone din „spatele oglinzii", unde toată informaţia îşi lasă urma, unde se poate strânge fie energia pozitivă, fie negativă. La fel cum orice oglindă păstrează în ea informaţia, omul-„oglindă" ţine minte pentru multă vreme, într-un fel sau altul, pe cei cu care a avut de-a face. După felul în care se comportă cu noi „oglinzile" energetice putem să apreciem şi ce reprezentăm noi înşine.

În ele vedem reflectarea emoţiilor, gesturilor noastre, găsim mângâiere sau, dimpotrivă, neînţelegere, ostilitate.

Şi putem recunoaşte uşor pe reprezentanţii acestui tip energetic după strălucirea specială a ochilor care se menţine pe toată durata vieţii lor. Şi

expresia feței la „oglinzile" energetice se schimbă în funcție de persoana cu care vine în contact. Dacă „pereții" nu-și arată nicicum emoțiile, la „oglinzi" vedem reflectarea propriilor noastre cuvinte și gesturi. De fapt, nu este cazul să credem orbește în prima impresie dată de cele văzute pe suprafața oglinzii, căci, după cum s-a spus deja, prima oglindire este o lucire, nu înseamnă nimic, toată informația se păstrează în „spatele oglinzii".

„Ventuzele" energetice

Este foarte dificil să hotărăști din ce tip energetic fac parte energo-ventuzele. Desigur, sunt vampiri dar cu toate acestea nu este deloc obligatoriu ca ei să ia energia direct, cum o fac lipitorile, de exemplu. „Ventuzele" pătrund în spațiul vital al omului și rămân pentru multă vreme acolo. De cum fac cunoștință cu cineva „ventuzele" încep, fără să mai aștepte întrebări, să povestească despre sine, să-și arate toate dedesubturile, vărsând peste interlocutor fie și din întâmplare un șuvoi de energie negativă. Este foarte greu câteodată să eviți contactul cu „ventuzele". Dacă nu retezi imediat încercările lor de apropiere și nu pui în funcțiune sistemul de apărare vei avea

multe de pătimit de pe urma acestei „prietenii" împovărătoare. Uneori „ventuzele" se străduiesc toată viața să fie mereu alături, sau își semnalează în permanență prezența prin telefoane, scrisori, cer insistent un sfat de cum să se comporte într-o situație sau alta. Nu vă grăbiți să le dați respectivele sfaturi „de viață". „Ventuzele" nu le vor urma oricum. Dimpotrivă, se vor comporta în felul lor iar apoi vor arunca asupra dumneavoastră răspunderea pentru insuccesele care le vor urmări. Dacă n-ați reușit din primele zile ale relației să fugiți de contactul cu „ventuza" cel mai simplu este să nu-i dați nici un fel de sfat și să-i povestiți cât mai puține despre dumneavoastră.

Între reprezentanții acestui tip energetic se pot situa adoratorii și adoratoarele artiștilor cunoscuți precum și cei ce se lamentează constant pentru că n-au dobândit reciprocitatea în relația cu obiectul adorației lor. Unii din ei încearcă să „vampirizeze" cu orice prilej potrivit dar este adevărat că, de regulă, le iese prost. În orice caz, ei pot să-i ia omului din energie și să-l scoată din fire numai cu prezența lor. Să utilizeze energia spre binele lor nu prea le reușește „ventuzelor". Energia poate fi preluată de un trecător oarecare sau, și mai rău, se poate disipa în mediul înconjurător. Vorbim de un tip energetic pe cât de slab, pe atât de rar. Adesea nici nu-l cunosc personal pe omul de care s-au „lipit". Adică, îl știu

la față dar numai atât. Tendința lipicioasă se manifestă prin aceea că la început vă apare mereu înaintea ochilor, apoi chiar dumneavoastră începeți să vă gândiți la el, să prelucrați mental toate detaliile întâlnirii cu el, să vă amintiți cine la cine și cum s-a uitat, ce ați visat noaptea și ce s-a întâmplat ziua. Începe să vi se pară că multe din viața dumneavoastră depind deja de omul acesta.

Puteți scăpa de „ventuze" mobilizându-vă toate resursele energetice interne. Aici trebuie să funcționeze același principiu existent și în relația cu „lipitorile" și „vampirii" energetici: a nu se adresa pentru ajutor oamenilor cu capacități energetice mai dezvoltate, bioenergeticienilor și ghicitoarelor. Prin ei nu puteți decât să vă faceți rău dumneavoastră înșivă.

SCHIMBUL BIOENERGETIC DINTRE OAMENI ŞI NATURĂ

Iată că de milioane de ani, pe Pământ se realizează un schimb bio-energoinformațional între oameni și Natură. Și-n tot acest timp pe om n-au încetat să-l chinuie întrebările: cum s-a format Pământul, cum a apărut aici viața, cine a dat primul impuls tuturor lucrurilor? Oamenii înțelegeau, desigur, că începutul a toate era Cosmosul. Energia lui s-a întrupat în planeta pe care locuim cu toții acum. În conformitate cu reprezentanții vechilor chinezi, începutul vieții a fost făcut de forțele Ynn și Yang care au ordonat haosul, ce domnea în Cosmos înainte de apariția Pământului nostru. Energia Universului s-a concentrat într-un uriaș mod ale cărui vârtejuri s-au închis în sine și s-a format ceva amintind de forma unui ou. Chinezii credeau că oul a fost spart de un

uriaş din basme, care dormea înăuntru până la sorocul vremurilor. Oul a explodat cu un bubuit înfricoşător, energia a fost eliberată şi Pământul s-a despărţit de Cer. Din carnea şi sângele acelui uriaş din basme s-au ivit apoi Soarele şi Luna, râurile şi mările, stâncile şi copacii şi în toate se păstrează până astăzi puterea lui. De aici rezultă o explicaţie cu totul logică a energetismului Naturii vii. Forţele Ynn şi Yang există în toate cele ce ne înconjoară, lupta lor generând energia vitală Dzi unul din cele două sufletele ale omului. Energia vitală ne susţine organismul şi este înconjurată de acesta. Există însă şi al doilea suflet, Lyn, care după moarte se transformă fie în zeu, fie în demon. Reiese că starea celui de al doilea suflet Lyn depinde în mare măsură de felul în care se susţine în noi sufletul Dzi: ce fapte realizăm, dacă reuşim să transformăm în energie vitală proprie informaţia pozitivă şi să respingem răul, nelăsîndu-l să intre în noi. Să iei energie din Natură fără încărcătură informaţională este imposibil, peste toate stă pecetea faptelor săvârşite de noi şi de cei care ne înconjoară. Este uşor să pierzi energie dar s-o primeşti fără a-i folosi pentru asta pe ceilalţi oameni nu este hărăzit oricui. Natura este gata să ne ajute, dar trebuie să i te adresezi numai cu intenţii curate, iar cea mai simplă rugăciune trebuie şi ea trecută printr-o luminoasă percepţie a lumii. Despre orice fel de dobândire şi purificare a energiei ar fi

„Autodevoratorii" foarte adesea îşi leagă viaţa de energia negativă. Suferind o influenţă negativă din afară, pot să păstreze foarte multă vreme această informaţie în ei, întorcându-se constant la ea, retrăind toate detaliile celor întâmplate. Ei funcţionează după principiul „lasă să-mi fie şi mai rău numai să nu mi se ia suferinţa" şi refuză deliberat relaţionarea cu alţi oameni pe argumente cam lipsite de logică.

Energia negativă şi-o creează singuri înăuntrul lor iar apoi fac ca aceasta să ajungă, prin creştere necontrolată, la un volum incredibil.

Am avut de-a face de multe ori în viaţă cu reprezentanţii acestui tip de energetism. Pe unul din ei, tare demult, cu vreo treizeci de ani în urmă l-a părăsit fata pe care o iubea. El a încetat să mai frecventeze grupurile vesele, nu s-a mai dus la zilele de naştere spunându-şi sieşi şi celor din jur că, de fapt, pe el nu-l vrea nimeni. Cu toate acestea, după vreo cinci ani s-a învrednicit să întâlnească o femeie care s-a îndrăgostit de el. Şi ea, se poate crede mai degrabă, nu-i era indiferentă. Totuşi el, neluînd în seamă toate eforturile venite din partea ei, nu a reuşit să se „înmoaie" la căldura ei, şi a plecat, de data aceasta el. Putem s-o numim oricum - încăpăţânare, prostie... În realitate în toţi acei ani în el s-a păstrat supărarea pe prima iubire. Cu această supărare în suflet, cu un aflux negativ, a trăit şi a strâns picătură cu picătură energie negativă suplimentară adău-

interval de timp, fie ne invadează în urma acțiunii puternice a unui biocâmp negativ străin. Cel mai bine, pentru curățirea de supărarea acumulată sau în situațiile de stres, este să te adresezi arborilor receptori de energie. Copacii donatori de energie ne pot furniza o încărcătură de energie pozitivă, de forță vitală. Aș vrea să mă opresc mai în detaliu asupra ceea ce putem primi și de la care copaci.

Nu este greu deloc să stabilim cărui tip energetic aparține un copac sau altul. Nu trebuie pentru aceasta să ai calități bioenergetice speciale. Este de ajuns să te bazezi pe propria ta intuiție, să fii atent la reacțiile organismului influențat energetic prin atingerea de un copac.

Oamenii cu o sensibilitate crescută la câmpurile energetice și capabili să detecteze „sensul" curentului trimis pot foarte ușor să deosebească un copac-donator de un vampir. Tot ce este însuflețit sau neînsuflețit în jurul nostru are o aură proprie și după culoarea ei sunt evaluate bioenergetismele arborilor. Aura copacilor-donatori are un „joc" auriu cu nuanțe de cafeniu deschis și posedă neapărat un colorit, sau dacă putem spune așa, „o tonalitate caldă". Aura copacilor-vampiri are nuanțe reci, argintii sau albăstrii și uneori capătă o culoare roșiatică alarmantă. Pentru a nu-i intimida pe oamenii care vor să recurgă la energia copacilor dar n-au încercat vreodată să aprecieze care din ei este

într-adevăr donator, voi enumera pur și simplu câțiva dintre ei, dându-le și caracteristicile.

- Cel mai puternic energetism îl are stejarul. El este cel mai tare și mai neobosit donator. Pot de asemenea furniza energie mesteacănul, teiul, castanul, cedrul, frasinul, pinul, molidul, bradul, zada, scorușul, călinul. Însușiri de copac-vampir au plopul tremurător, plopul, arinul, ulmul, salcia (răchita), salcâmul.

În orice caz, fiecare trebuie să stabilească pentru sine spre ce copaci este mai bine să se îndrepte, iar aceasta se realizează doar în timpul plimbărilor lungi prin pădure când vă adresați mental către tot ceea ce vă iese în cale și vă analizați starea fizică. Dacă omul are o inimă sănătoasă și nu are oscilații în tensiunea arterială contactul nemijlocit cu copacul îi este permis. Se poate lipi cu obrazul sau cu fruntea de trunchi, îl poate înlănțui sau poate pune palma pe el.

În cazul unei slăbiciuni fizice constante chiar și nepronunțate, pentru contactul cu copacii este bine să nu vă apropiați la mai mult de o jumătate de metru. Această limitare nu vizează utilizarea obiectelor de lemn din casă. De exemplu alungarea durerii de cap cu ajutorul unor scândurele este inofensivă. Desigur copacul viu din pădure, cu rădăcinile adânc înfipte în pământ are considerabil mai multă forță decât o bucățică din același copac adusă în casă.

Scândurica, desigur, că nu va face rău nimănui la fel ca şi podeaua sau pereţii de lemn, mobila.

Înainte de a merge la pădure în încercarea de a primi energie de la arbori este totuşi necesar să clarificaţi dacă nu vă nelinişteşte ceva în momentul respectiv. Dacă aveţi o stare de neîncredere, de nelinişte sau iritare, chiar mânie, este mai bine întâi să vă debarasaţi de energia negativă prin intermediul arborilor-vampiri. Ei asimilează orice informaţie negativă de care vrem noi să scăpăm, ne reglează funcţionarea canalelor energetice interne, curăţă de intenţii rele gândurile şi sufletul. Copacii-vampiri pot de asemenea să ne ajute să tăiem „coada energetică". Deşi expresia este puţin cam forţată. Ce să facem, unora din noi le este mai uşor să-şi închipuie această „coadă", deşi adesea ea are o cu totul altă manifestare vizibilă. Să experimentezi cedarea curentului (la fel ca şi preluarea lui de la arborii-donatori) se poate prin intermediul palmelor. Ele sunt mult mai sensibile la curenţii bioenergetici. Dacă ar fi să le întinzi spre trunchiul copacului simţi fie căldura (de la pomul donator) fie o răcoare ce „absoarbe" (de la pomii-vampiri). Pentru purificare este permis un contact scurt, nemijlocit cu copacul - „vampir" dar este mai bine să nu te lipeşti de el, ci să stai alături şi să întinzi mîna spre el pentru vreo douăzeci de minute. După o astfel de procedură trebuie să stai un timp să te odihneşti mai bine lângă

un arbore-donator şi cel mai bine lângă un mesteacăn sau tei.

O particularitate a bioenergetismului pădurii este că el se manifestă în mai mare măsură la arborii mari. De aceea pentru încărcarea cu energie pozitivă cel mai bine este să găseşti un arbore singuratic ce creşte pe un loc mai ridicat. Se prea poate ca el să devină prietenul dumneavoastră constant. Un copac „vizibil" este de preferat şi pentru că nu va trebui să-l căutaţi îndelung. Un astfel de copac este un indicator el însuşi. Pentru a primi energie pozitivă vă puteţi apropia foarte mult de trunchi, să-l înlănţuiţi dar mai bine executaţi această procedură la treizeci-cincizeci de centimetri depărtare. Pentru ca procesul de relaţionare cu Natura să fie eficient trebuie să te calibrezi corespunzător, să resimţi cât de puternică este dorinţa de a primi bioenergie sau cât de mult îţi lipseşte. În momentul în care te îndrepţi spre un copac trebuie să-ţi imaginezi contopirea cu lumea înconjurătoare, cu aerul, cu forţa vitală a apei şi a Soarelui care dau energie copacilor. Doar ne asemănăm mult - este ştiut că plantele, copacii în speţă, se pot deplasa (în căutarea apei de exemplu), reacţionează la câmpurile energetice, sunt capabile să primească informaţie negativă şi pozitivă. Dacă venind după ajutor în Natură nu putem măcar cinci minute să ne debarasăm cu totul de grijile noastre, nu va fi nici o relaţionare. În timpul receptării

energiei de la un copac-donator respirația devine egală, cu inspirări și expirări adânci, corpul se destinde. Energia ne umple la fiecare inspirare, se reține în piept când respirația se oprește pentru o vreme, iar la expirare se răspândește treptat prin toate canalele energetice în fiecare celulă a organismului. Ca durată, o ședință de captare a energiei de la un arbore nu trebuie să depășească cinci minute. După, este mai bine să mergeți pe jos un timp, să nu alergați sau să faceți exerciții fizice complicate. Vreau să mai spun câteva cuvinte despre ceea ce mi s-a întâmplat să experimentez eu însumi în relația cu arborii. Iarna, când amorțește tot ce este viu, un imens ajutor le poate oferi orășenilor... amintirea plimbărilor prin pădure. Unul vede în închipuire cărările știute din pădure, copacii izolați, altul își amintește foșnetul pădurii sau reface sentimentul trăit în urma valului cald al energetismului pădurii.

Amintirile perceptibile fizic „se rostogolesc" când citim cărți despre natură. Fără această trăire sufletească nu am putea exista în starea de permanentă criză de timp, de îngrijorare cronică și de necesitate de a absorbi șuvoiul de informație negativă.

Într-o carte de volum redus nu se poate povesti despre toate soiurile de copaci ce cresc pe Pământ, de aceea voi face aici descrierea unor reprezentanți ai pădurii ruse cu care mi-a fost dat să mă întâlnesc

mai des de-a lungul vieții. Energetismul celor mai mulți copaci se arată cu deosebire primăvara, când se umflă mugurii și puțin mai încolo, în timpul înfloririi.

Din vremuri imemoriale copacul cel mai puternic a fost socotit stejarul. Se are aici în vedere nu soiul concret ci arborele în general, „copacul vieții" care ajunge pentru toți, umple cu sine și verdeața raiului, și pe Pământ se întinde. Oamenii din vechime identificau forța vitală a Cosmosului cu „arborele universal" ale cărui rădăcini erau înfipte în cer, iar crengile îmbrăcau tot ce se găsea în jur și prin ele se prelingea pe Pământ puterea fermecată ce însuflețea viața. Copacul lega într-un tot raiul, iadul și natura Pământului. În lume toate se puteau schimba dar copacii întotdeauna susțineau bolta cerească. De demult există o legendă despre Stejar - stejarul lui Perun, întruparea zeului fulgerelor și tunetelor, Perun, care putea să învingă orice forță malefică tăind un copac și trimițând pe pământ fulgere, tunete și apă. După reprezentările vechilor slavi în copaci se află închisă o forță universală pe care o numim astăzi forța vitală. Arborii-stejari erau venerați, la umbra lor străbunii noștri hotărau asupra tuturor problemelor obștii, înfăptuiau judecata și îndeplineau ritualurile, crezând cu sfințenie că tot ce se petrece sub stejar este prezis și insuflat de sus, de la Divinitate.

concluzie. Oricât ar fi de straniu „păgubaşii" înţeleg foarte bine toate astea dar continuă să piardă vremea şi energia în loc de a se impune să facă un gest, chiar minor, dar important, pentru schimbul energetic, să se mişte din „punctul mort".

Pentru a nu cădea într-o pâlnie energetică, (nu mai vorbesc despre „găurile negre" manifestări extreme ale morţii energetice şi trecerii în altă dimensiune) de unde este foarte greu să mai ieşi, este neapărat nevoie pentru început să încerci să faci măcar o treabă simplă legată de eforturi fizice. Chiar şi cele mai simple mişcări, având un scop şi un rezultat, ne furnizează cantitatea de energie necesară făcând să funcţioneze şi schimbul bio-energoinformaţional cu mediul înconjurător.

„Devoratorii" energetici

În rolul „devoratorilor" energetici pot apărea atât „vampirii" cât şi „generatorii" de energie. Există două categorii de „devoratori". Prima, cea mai răspândită, sunt oamenii foarte sensibili. Ei gândesc mult asupra celor ce se petrec în jurul lor analizând nu doar complicaţiile mărunte ale oamenilor apropiaţi dar şi problemele de anvergură cosmică. Ei plâng citind o carte sau urmărind un film, adoră, în

alină suferinţele în clipe de restrişte. Mesteacănul ne învaţă că micile slăbiciuni ale femeilor pot fi uşor convertite în calităţi. Energia mesteacănului este de culoare galben-deschisă. Teiului ne adresăm mai des decît altor copaci, fiindcă la tei totul e tămăduitor – şi florile, si frunzele, şi coaja. Teiul îi iubeşte cel mai mult pe bătrâni şi pe copii. Lor le oferă o energie uniformă care se distribuie uşor pe toată suprafaţa învelişului biocâmpului. „Peticeşte" cusururile, compensează pierderea energiilor, mai cu seamă a celor legate de boli. Este foarte bine să aveţi în casă jucării făcute din lemn de tei - ele aduc bucurie şi-l ajută pe micuţul om să se adapteze mai repede la această lume complicată. Aura teiului este luminoasă pe seama energiei galben-aurii.

Pinul este unul din puţinii arbori-surse „permanente" de energie, a căror putere practic nu se modifică nici iarna, nici vara. El transmite energia celor ce se ocupă mai mult cu munca fizică. Ca şi stejarul este un arbore „masculin". Reprezentanţii sexului tare primesc de la el nu doar energie ci şi încredere în sine. În apropierea pinului bărbatul capătă însuşirile unui apărător pentru toţi cei care îi caută sprijinul şi, de asemeni, înţelegerea a ceea ce trebuie făcut pentru a câştiga simpatia femeilor. Aura pinului are nuanţa aurului vechi sau a bronzului.

Un izvor universal de energie se dovedeşte a fi arţarul. Este un copac „domestic", trage spre oa-

meni, spre căldură. Arțarul a înțeles cel mai bine psihologia oamenilor de aceea adresîndu-i-te poți rezolva multe probleme legate de interrelațiile femei-bărbați sau copii-adulți. Arțarul îi ajută şi pe oamenii pustiiți, care şi-au pierdut încrederea în sine mai ales pe aceia care s-au aflat multă vreme sub influența unui vampir. În afară de acestea, el dă o bună protecție pentru viitor împotriva influenței unui biocâmp negativ, străin.

Energia arțarului este foarte luminoasă, gălbuie şi uneori pare că este mai uşor s-o auzi decât s-o vezi.

Scoruşul (sorbul) este un arbore „feminin". Are o foarte bună influență asupra organismului femeiesc, poate vindeca multe boli, îndepărtează oboseala, dă încredere în propriile puteri. Energetismul scoruşului se manifestă cu putere în aşa numitele „nopți ale sorbului", de trei ori pe an, în primăvara târzie când scoruşul înfloreşte şi răspândeşte în jur un miros proaspăt, aspru; în mijlocul verii, la vremea apariției fructelor verzi şi la începutul toamnei, când boabele devin roşii ca focul. În funcție de timpul anului scoruşul îşi poate schimba culoarea energetismului de la galben, primăvara, la maro deschis toamna.

Cel mai puternic consumator de energie din cei cunoscuți de noi este plopul tremurător. Despre energetismul acestui copac cei din vechime ştiau cu

mult mai multe decât ne putem închipui. Ei nu puteau concepe o luptă cu forțele malefice fără plopul tremurător. Un strigoi ieşit din mormânt nu putea fi distrus decât înfigându-i în inimă un țăruş de plop tremurător pentru a fi apoi ars pe un rug de lemn din plop tremurător. Acest arbore te proteja de toate - de secetă adusă pe pământ de vrăjitorii cei răi, de boli, ale căror cauze strămoşii noştri le puneau cu totul justificat pe seama uneltirilor forțelor necurate (acum denumim fenomenul influența „energetismului negativ").

Mulțumită „ştiinței" sale de a prelua activ energia negativă, plopul tremurător poate în decursul câtorva secunde să-l ajute pe omul aflat în stare de stres. El adună energia negativă nefolositoare, îndepărtează starea de iritare şi de răutate fără motiv şi este capabil să ia durerea de cap şi să vindece de friguri. Energia plopului este atât de puternică, încât pentru un ajutor nemijlocit doar adulții se pot adresa unui copac „viu". Apropo această limitare se impune şi-n cazul plopului negru. Copiilor li se potriveşte mai bine un copac-consumator cu o influență mai „slabă", salcia. Aura plopului tremurător are o nuanță gri deschis, argintiu.

Plopul negru este un foarte puternic consumator de energie. O relație îndelungată cu el îl poate istovi în asemenea măsură pe om încât va trebui multă vreme pentru restabilirea forței fizice cu ajutorul arborilor-donatori.

Mai este o legătură şi cu faptul că plopii negri cresc foarte repede, unii copaci separați au un trunchi gros şi o coroană bogată, motiv pentru care câmpul plopului negru se răspândeşte pe o suprafață mare şi se recomandă să nu stai pentru multă vreme în el. Dacă plopul tremurător manifestă adesea o acțiune „instantanee", plopul negru poate „suge" treptat forțele din om. El nu se prea potriveşte pentru o eliberare selectivă, numai de energia negativă, deoarece alături de acest arbore este foarte greu să te concentrezi şi energia pleacă toată, pozitivă şi negativă, independent de dorința noastră. Energia plopului negru seamănă cu cea a plopului trem-urător, doar că la nuanța gri-argintie se adaugă aici un verzui-alb.

Oricât ar fi de straniu arar se adresează cineva după ajutor ulmului. Totuşi, acest copac-vampir ar putea să le fie util multora, mai ales bărbaților viciați de alcool. Energetismul ulmului are o influență puternic purificatoare asupra organismului omenesc, aducând curenții energetici la starea normală. Cu ajutorul ulmului se poate intensifica într-o măsură considerabilă schimbul energetic cu mediul înconjurător. În afară de aceasta el „ne curăță bine creierul", dacă putem să ne exprimăm aşa, eliberându-ne de şovăielile confuze, de gândurile rele şi chiar de dorințele nefireşti. Energia ulmului are o nuanță de brun-cenuşiu.

Dintre toți arborii-vampir influența cea mai slabă o manifestă răchita sau salcia, ceea ce în fond este acelaşi lucru. Relația cu salcia este benefică pentru toți, în special pentru femei şi copii. Energetismul acestui copac este foarte asemănător cu cel al apei, nu degeaba se caută izvoarele subterane cu o nuia de răchită.

Chiar şi copacul poate trăi, dacă nu lângă un bazin de apă, neapărat într-un loc umed. De aceea energetismul salciei acționează asemănător unui şuvoi de apă - spală sufletul nostru de toate mâhnirile, de reflecțiile despre agitația fără rost şi ne impune să înlăturăm gândurile păcătoase, invidia, neîncrederea în viitor, dorința de răzbunare. Energia salciei este de un verde deschis cu nuanțe argintii.

Arinul este un vampir destul de slab, nu este capabil să influențeze considerabil energetismul omului. Totuşi, relația cu el poate fi foarte utilă, arinul normalizează anumite procese din organism, intensifică circulația sângelui, „curăță" canalele energetice şi îndeamnă la exerciții fizice pentru menținerea tonusului. Aura arinului aura are o nuanță roşiatic-brună.

Un izvor unic de energie se dovedeşte a fi însuşi pământul. Să ne referim de exemplu la energia pământului arat. Dacă ar fi să ne aşezăm între brazdele unui câmp arat ne-am putea imagina pe noi, inima noastră, vasele sanguine, pielea legate între ele

prin elementele Soare, Aer, Apă şi Pământ. Oricare dintre noi se simte, pe un câmp arat, un conducător de energie curată, naturală. Pentru aceasta trebuie să-ți arunci privirea cât mai departe peste deschiderea ce ți se aşterne la picioare, să inspiri cât mai mult aer curat de primăvară şi să-ți imaginezi cum se nasc în jurul nostru şi cum se scurg în pământ curenții luminoşi ai Binelui şi Iubirii. Pământul primindu-i, adaugă energia lui încă necheltuită şi îi trimite înapoi împreună cu căldura. Trebuie să reuşim să prindem curentul de energie a pământului înainte de a se fi ridicat în aerul cald. Să primim prin ceakre, desfăcând mâinile în lături, deschizând toate canalele energetice şi să o transmitem în tot organismul astfel încât să se umple fiecare celulă de căldură. Se pot prinde unul, doi, trei curenți atât cât vă trebuie fără să vă jenați de a vă lua necesarul şi fără să vă zgârciți. De fiecare dată trebuie să vă imaginați clar curenții de lumină solară şi de aer curat cum intră în brazdele proaspăt arate şi se metamorfozează în energie telurică. Omului care a primit energie din pământ nu-i mai este foame şi sete timp de câteva ceasuri.

Pământul nu doar că ne ajută să primim o importată energie vitală, dar poate să absoarbă toată tulburarea pe care o adunăm în noi trăind la oraş, adică, direct vorbind, poate prelua toată energia negativă de care vrem să scăpăm. Sunt vizați

îndeosebi cei care au suferit de dragoste neîmpărtăşită. Frustrarea se reflectă, în primul rând, asupra celui spre care a fost îndreptat sentimentul. Omul începe să fie urmărit de ghinioane, se năruie reprezentările lui despre fericire şi, ca o consecință logică a acestei legături energetice care ia energia pozitivă şi o transformă în curenți negativi, el însuşi, după ce v-a respins involuntar, începe să fie respins. Dacă vă simțiți „un adeziv" şi nu vreți să vă agățați de un om cu totul nevinovat, să-i faceți rău şi să-i împovărați soarta, înseamnă că este timpul să vă adresați Pământului. Suferințele purifică sufletul, dar de unde să iei puterea de a te elibera de energia negativă ce răsare cu acest prilej parcă de niciunde? Nu toți putem să ne eliberăm de asta printr-o încordare a voinței. Ajutorul naturii este de neocolit. Putem încerca într-o dimineață de primăvară să trimitem în pământul arat toată tristețea şi neliniştea noastră. În timpul acesta închipuiți-vă nişte şuvoaie de apă care curg de sus. Apa pătrunde în dumneavoastră, dizolvă tot ceea ce vă face să suferiți şi se duce în pământ fără întoarcere.

„Soarele, aerul şi apa sunt prietenii noştri cei mai buni". Această propoziție văzută pînă la lehamite pe panoul de la policlinică caracterizează cum nu se poate mai bine cele mai simple metode, accesibile nouă tuturor, de achiziționare a energiei pozitive şi eliberare de influența bio-energoinformațională

negativă. Soarele de primăvară este foarte activ dar energia trimisă nouă de corpul ceresc se poate recepta numai în combinație cu aerul proaspăt și apa curată.

Să faci băi de soare în oraș este periculos, prea multă informație negativă se adună în aerul orașului. Nu uitați că în jurul nostru se găsesc în permanență curenți turbionari de energie negativă, noduri de informație negativă și tot felul de alte murdării eterice. Aerul într-un oraș mare este pătruns de o mare cantitate de câmpuri dirijate, purtătoare de informație - undele radio, câmpurile electrice și magnetice, radiațiile. Se dereglează echilibrul forțelor naturale ce acționează asupra organismului uman.

Tocmai de aceea solicitarea de energie pozitivă, însoțită de un oarecare efect, este posibilă numai în natură. Totuși, nici pentru locuitorii orașelor nu este totul pierdut, altfel cum de am putea exista cu anii în aceste înguste și neprielnice cămăruțe de piatră. Nu este un secret că mulți dintre noi lucrează câțiva ani la rând practic într-o clopotniță, de exemplu, într-un foișor de incendiu, pe un pod peste apă sau pe o platformă special construită pe vârful unei clădiri înalte. Orășenii viețuind în spații închise nu reușesc să se folosească de posibilitatea oferită nouă de natură - vederea panoramică. Cel mai bine este dacă în panoramă există o oglindă de apă, o perspectivă

asupra unui râu sau a unui lac. Panorama ideală este un golf marin. Delectându-te cu întinderea largă trebuie să te străduiești să-ți trimiți toată acea parte negativă ce ne incomodează să trăim, în apă sau în aer, dar înainte de toate este necesar să reglăm respirația care trebuie să fie lină și adâncă. După o inspirare (de șase secunde în medie) se produce o scurtă reținere a respirației, urmată de o expirare cu durata egală inspirării. În timpul inspirării preluați energia pozitivă, curată a aerului, simțiți cum vă umple canalele energetice înlocuind energia negativă, iar în timpul expirării eliminați tot ceea ce nu-i trebuie organismului dumneavoastră. Pentru o ședință cu adevărat eficientă, de procurare a unei încărcături de vitalitate prin contemplarea unei panorame, sunt suficiente zece-cincisprezece minute.

În afară de aceasta în orice oraș chiar și în cel mai populat există așa numitele insulițe de „reunire a forțelor naturii" în care se conservă elemente naturale de la începutul lumii. Poate fi un pâlc de arbori lângă un râu, niște tufișuri pe un maidan, variațiile naturale de relief, malurile nisipoase sau argiloase ale bazinelor de apă fără cheiuri granitice. În aceste înguste „căi de scăpare", „oaze„ în pustiul orășenesc, este dirijată energia pozitivă mult mai intensă a naturii primordiale. Pentru a te acorda cu „unda" acestei energii zece minute nu mai ajung. Trebuie să stai aici minimum o jumătate de oră, pentru a reuși

să „captezi" curentul căldurii, iubirii şi binelui ce ne-a fost trimis.

O excelentă sursă de forță vitală şi în acelaşi timp mijloc al eliberării de gânduri rele, adică de informația negativă, a fost considerată dintotdeauna apa. După credința populară ea este înzestrată cu putere divină care coboară din cer cu ploile. La rândul său apa de izvor are o forță aparte, energia dublă a Pământului. Nu degeaba țăranii din Rusia udau neapărat grânele înainte de însămânțare cu apă de izvor, pentru ca recolta să fie bogată. În vechime, lângă apele stătătoare şi fântâni se jucau nunțile iar cu apă de izvor erau tratați bolnavii, în special aceia care după presupunerile neamurilor erau „deocheați" de vrăjitoare.

Pentru acest caz se instituise un ritual special: mergeau la izvor după apă dimineața devreme când ivirea zorilor zilei alunga toți demonii întunericului, pentru a lua cea mai curată, cea mai vindecătoare apă. Pe drumul de întoarcere se străduiau să nu se întâlnească şi să nu vorbească cu nimeni; acasă puneau în apă doi cărbuni din soba încinsă, un pic de humă din vatră şi sare şi-l udau pe bolnav dimineața şi seara repetând cuvintele: „Cum nu se ține apa de gîscă şi de lebădă, aşa să nu se țină boala de tine!"

La fel, proprietăți tămăduitoare avea apa de ploaie ce curgea din cer în timpul furtunilor; cu ea se spălau pe față pentru a se proteja pe viitor de orice fel de năpastă.

În China antică, de exemplu, exista un obicei al alungării forței necurate -duhurile rele „dana"- la care participau câteva mii de oameni în acelaşi timp. Ei înconjurau palatul imperial cântând şi descântând, amenințând cu făcliile aprinse duhurile rele care le meniseră boli oamenilor. Apoi alungau cu focul duhul necurat până la râu şi aruncau făcliile în apă crezând că împreună cu focul vor pleca pe apă, departe, şi toate relele.

În plus, țăranii din China venerau duhurile apei de ploaie şi pe cele ale râurilor. De ele depindea dacă recolta avea să fie bună, de aceea li se aduceau jertfe.

Nu trebuie să împărțim metodele de compensare a energiei vitale în „slabe" şi „tari". Pentru oamenii care aparțin unor tipuri energetice diferite sunt potrivite metode diferite . De exemplu, mulți dintre ei, în tendința de a-şi conserva sănătatea şi de a trăi mult timp, se concentrează asupra alimentației corecte. Este vorba de nimic altceva decât de mâncarea pregătită cu mâinile omului. La prima vedere, este cea mai simplă şi accesibilă metodă.

Da, este adevărat, ingurgitând alimente primim caloriile necesare organismului nostru pentru o activitate normală. Şi totuşi felurile de mâncare pregătite de om pot genera, la consumare, efecte contrare. Iar caloriile nu vor aduce bucurie. Merită subliniat că orice fel de mîncare, preparat de cineva,

poartă în el o anumită informație. Vă așezați să mâncați o supă pregătită de iubita dumneavoastră soție și în mod corespunzător vă așteptați să primiți energie pozitivă, mâncați a doua farfurie dar nu v-ați săturat, și în general, parcă ați avea o neliniște în suflet și, deodată, înțelegeți că nici gustul nu-l mai simțiți de mult, că mâncați doar așa, ducând mecanic lingura la gură. Se pare că în cazul de față soția dumneavoastră asculta, în timp ce gătea, știrile de la radio și probabil ele nu au fost prea bune, iată cum informația negativă a intrat în mâncare. Sau poate că încă de dimineață gospodina s-a supărat pe dumneavoastră din vreo pricină oarecare, a plâns puțin și s-a apucat de gătit, dar supărarea a continuat să-i înlăcrimeze ochii, iar mâinile tăind morcovii și varza se mișcau după schema obișnuită, dar nu mai mult de atât. Soția dumneavoastră nu se gândea deloc la cel pe care îl va hrăni cu supă, ci la cel care a supărat-o la fiecare pas.

Ați observat că mâncarea de la cantină sau bufet este întotdeauna neutră - parcă ați mâncat ceva, dar parcă nu v-ați săturat și după cinci minute nu mai știți, ați luat prînzul sau nu. Înseamnă că bucătarul a fost un „găunos" energetic, bun nici să dea, nici să ia. Se spune că mâncarea la cantină este fără calorii - nu asta e problema, pur și simplu ea a fost gătită pentru un „mâncău" oarecare sau pentru un „consumator". Un energetism aparte are mâncarea în

locurile de detenție, în armată, în flotă, în taberele pentru copii, în spitale și sanatorii. Aici este importantă nu mâncarea ci energetismul colectivului care se intensifică de câteva ori mai mult prin uniformitate. Nu degeaba omul care s-a aflat măcar o dată în situația de a mânca la grămadă a simțit în sine o revoltă împotriva acestei practici.

Copiii iau pâine de la cantina taberei ca s-o prăjească la focul de tabără nu pentru că ar fi foarte flămânzi. Ei vor instinctiv să introducă diversitatea în acel mod de viață corect, impus de adulți. In virtutea solicitărilor organismului lor tânăr, ei tind să ia parte la procesul de captare a energiei din lumea înconjurătoare. Soldații așteaptă pachete de acasă după care împart cu generozitate dulciurile simple, de casă, cu camarazii; nu are importanță cât mănânci - te-ai alăturat lumii îndepărtate unde te așteaptă cu răbdare cei dragi.

Energia pe care o conține hrana depinde mult de decorul în care o mâncăm - în bucătărie sau într-o cameră de apartament, în sala unui restaurant de lux sau într-o poieniță în sânul naturii. Nu mai puțin important este și anturajul de la masă. Cu vârsta ne pierdem vigilența, apar niște obligații față de cei din jur, de aceea ne forțăm adesea să mâncăm în orice condiții, deși nu ne simțim confortabil. Uitați-vă la cei mici. Ei simt instinctiv dacă părinții au necazuri și refuză categoric să mănânce alimentele pregătite

într-o atmosferă „tensionată". Am înțeles bine cauzele karma-energetice ale apariției multor îmbolnăviri dar alimentației adesea nu-i acordăm nici o atenție. Un bărbat, astăzi deja matur, povestea cum în copilărie mama şi bunica îl determinau să mănânce. De fiecare dată se monta un adevărat spectacol cu cântece şi dansuri. Iar copilului de trei ani îi era pur şi simplu rău pentru că pe el şi pe mama lui îi părăsise tatăl, pentru că mama era necontenit supărată şi el îşi manifesta instinctiv protestul împotriva nedreptății ce se comitea în jurul lui. În mod similar, copiii refuză să mănânce acasă dacă simt că în familie se impune un energetism „întunecat", de scandal şi mănâncă foarte bine în vizită, la nişte oameni blânzi şi primitori.

Mulți dintre noi consideră că hrana materială este cea mai importantă componentă a existenței noastre.

O astfel de atitudine unilaterală asupra vieții este determinată nu în mică măsură de educația vulgară, „materialistă", de negarea tranşantă a normelor spirituale din existența umană. Înlocuirea spiritualității autentice cu „țelul unic" al construirii unei orânduiri luminoase pentru sine şi generațiile viitoare, nu mai inspiră astăzi, de ce oare?, pe nimeni. Iar aceia dintre noi care au crezut în viitorul luminos, construit prin lupta cu semenii noştri fie au murit, lovindu-se de aceiaşi luptători, fie au fost de

mult deja dezamăgiți de această idee atât de neroadă. Nu se poate să existe o idee artificială, o morală inventată de cineva pentru gloată, fără să fie respectată de chiar autorul ei. Pentru mulți salvarea a fost rugăciunea către Dumnezeu. În El credeau pe ascuns sau îşi creau principii de uz personal, care la prima vedere nu păreau deloc legate de religie, şi-n acelaşi timp se bazau tocmai pe străvechile credințe omeneşti în Forța Supremă şi Rațiune. Totuşi, cum se leagă de toate aceste principii mâncarea?

Fiecare din noi îşi pune adesea întrebarea - de ce mă tem eu cel mai mult în viață? Şi frecvent, răspunsurile celor mai diferiți oameni coincid. Ne temem de saturație. Indigestia din prea multă mâncare strică echilibrul biocâmpului uman, frânează procesele naturale ale schimbului bioenergetic. Se poate chiar spune că omul îşi pierde imunitatea la acțiunea energiei negative străine. Desigur, susținerea funcțiilor esențiale ale organismului fără hrană nu este posibilă şi totuşi nu există ceva mai rău decât supra-alimentarea. Pierzându-ne vigilența noi ne micşorăm dimensiunile biocâmpului, devenim vulnerabili în fața vampirilor energetici. Legat de acestea, merită să menționăm că echilibrul bioenergetic al organismului uman se strică în egală măsură atât la supraalimentare, cât şi la consumul exagerat de alcool. Alcoolul conține energie şi un timp oarecare se menține chiar la semnul „plus". Însă

excitația și elanul sufletesc legate de alcooluri trec repede. Cu toate acestea, dacă hrana abundentă își arată efectul destructiv cu destulă lentoare și omul rezonabil are întotdeauna șansa de a opri la timp procesul, consumând o singură dată o cantitatea destul de mare de alcool se pot reduce brusc dimensiunile învelișului biocâmpului. Aceasta poate atrage după sine pierderea somnului. Un somn sănătos menține mișcarea optimă a curenților energetici în organism dar prin acțiunea constantă a alcoolului echilibrul se distruge, energia negativă se „prelinge" singură în om și devine o parte inseparabilă a acestuia. Nu mai vorbim de faptul, că la otrăvirea organismului cu informație negativă din interior (în felul acesta acționează alcoolul) are loc o degradare parțială a personalității. De aceea alcoolicii dacă nu sunt în starea de beție, apar în rolurile de vampiri sau adezivi.

În acest capitol este nimerit să vorbim și despre sarea obișnuită de bucătărie, care posedă într-adevăr un energetism unic. „Au mâncat împreună multă pâine și sare" se spune despre oamenii care au trăit unul lângă altul mulți ani și-și cunosc reciproc părțile bune și rele. Sarea este un excelent purificator, ea este capabilă să asimileze energia negativă. Întrebuințând sarea te poți dezbăra de informația negativă ce s-a lipit pe diverse obiecte. De exemplu, puneți pentru orice eventualitate într-un pahar cu

soluție de sare inelul de aur care a ajuns în mâinile dumneavoastră și nu sunteți sigur de trecutul lui. Cu un praf de sare aruncat peste umărul stâng oamenii de demult alungau forța necurată (acest obicei are aceeași semnificație ca și cele trei scuipături peste umărul stâng) - se spune că din partea aceasta ne „ispitește" vicleanul și trebuie să-l alungi aruncând cu sare sau să-l scuipi drept în mutra lui nesuferită. O uriașă cantitatea de informație poartă în ea vesela. Uneori gătim mâncare într-o proastă dispoziție iar alteori amestecăm în procesul de preparare toată tulburarea strânsă din schimburile bioenergetice cu feluriți oameni în decursul unei zile nu prea reușite. De aceea toate oalele, tigăile, farfuriile și lingurile, furculițele trebuie neapărat curățate din timp în timp cu sare de bucătărie, grunjoasă, obișnuită. Ea absoarbe informația negativă, neutralizează acțiunea energiei străine negative sub influența căreia ajung frecvent. Tot în acest scop se curăță cu sare plita din bucătărie și masa pe care se mănâncă.

Desigur că pe lângă apă, aer, pământ, arbori, hrană, Natura i-a dat omului o mulțime de posibilități pentru înzestrarea organismului cu energie vitală. Există și câmpuri magnetice emise de obiectele încărcate și de mineralele naturale care normalizează tensiunea arterială. Este știut că în vechime oamenii foloseau însușirile vindecătoare ale pietrelor cu proprietăți magnetice. Pe lângă asta nu

avem voie să uităm de energia solară atotcuprinzătoare care vine din Cosmos şi îi dă putere Naturii, ceea ce înseamnă tot ce ne înconjoară.

Utilizarea irațională a energiei cosmice şi naturale poate să le dăuneze consumatorilor foarte activi. O importanță imensă o are pregătirea pentru realizarea schimbului bioenergetic. Nu avem voie să ne bazăm doar pe capacitățile instinctive de apărare împotriva influenței negative. Consumul de energie devine astfel prea intens.

Dorința de a ne restabili puterile cu orice preț trebuie să fie însoțită de o adresare mentală către forțele naturii cu rugămintea de a ne da exact atât cât, ne trebuie pentru menținerea echilibrului sufletesc. Regula „căii de mijloc" se poate aplica oricărui fel de schimb bioenergetic, şi în relațiile dintre oameni, şi în formarea unor legături energetice trainice între oameni şi Natură.

SCHIMBUL BIOENERGETIC CU OBIECTE NEÎNSUFLEȚITE

Orice obiect care a fost atins vreodată de mâna sau privirea omului poartă în el informații. Luând în mână un lucru sau aşezând mobila în apartament intrăm în schimbul bio-energoinformațional general.

Obiectele neînsuflețite din jurul nostru sînt legate, într-o măsură sau alta, de oamenii care le-au făcut, de aceea toate lucrurile au o aură proprie semănând întrucâtva cu aura omului. Firesc, cel mai puternic biocâmp îl au diferitele mecanisme, ca şi aparatele electrice, pentru că ele sunt sursele diverselor radiații electrice, magnetice ş.a.

Însă pe noi ne interesează nu aparatura ci, întâi de toate, lucrurile imobile cu o încărcătură informațională.

Înconjurându-ne de un număr mare de obiecte ne lipsim de spațiul energetic absolut necesar vieții. Lucrurile imobile pot juca de asemeni rolul de vampiri. De aceea, nu este voie să vă împotriviți dorinței de a îndepărta vechiturile de prisos, cârpele de praf, jucăriile stricate, ceștile plesnite. Ele, prin puterea minimalizatoare, deformează biocâmpul omului. Mai bine decât orice este să vă lipsiți la timp de sursele exterioare de iritare, care provoacă o neliniște confuză, inconștientă. La fel de atent trebuie să ne purtăm cu obiectele de o oarecare valoare, indiferent dacă aceasta este materială sau spirituală. Dimensiunile lucrurilor nu au nici o importanță. Chiar și o colecție mică de figurine de porțelan poartă o informație comparabilă cu energetismul unui teatru întreg. De aceea dacă aduni fără măsură și privești mereu obiectele colecției, acest lucru se poate răsfrânge asupra dispoziției noastre. În același timp, dacă omul cunoaște cu siguranță istoricul obiectelor ce-i aparțin și aduce acasă doar informație pozitivă, el își îmbunătățește prin aceasta biocâmpul, primește o încărcătură suplimentară de energie.

Multe lucruri au o informație „dublă", chiar „triplă". În primul rând, acestea sunt cărțile, tablourile și sculpturile, și la fel îmbrăcămintea noastră. Aici are loc suprapunerea câtorva câmpuri energo-informaționale, de aceea admirând o creație artistică

trebuie să ținem minte că impresia pe care o produce asupra noastră depinde în întregime de starea în care se află aura creatorului ei. Dacă în momentul pictării tabloului autorul se află sub influența unui câmp informațional negativ, atunci în mod corespunzător o parte din acest energetism se transmite și viitorilor stăpâni ai produsului artistic. Cunosc un caz în care peisaje simple, nevinovate, dăruite de un pictor bolnav prietenilor săi, au început să le deformeze biocâmpul. Oamenii sau se îmbolnăveau fără cauze vizibile, sau începeau să sufere de neliniște cronică, de un sentiment de vinovăție de neînțeles.

Posesorii întâmplători ai tablourilor, neavând o legătură energetică cu autorul lucrării, nu au resimțit nici un fel de emoții negative sau dispoziții instabile. După moartea pictorului s-au rupt și firele nevăzute care-l legau cu majoritatea oamenilor (după cum ați înțeles era un vampir energetic). Numai cu rudele de sânge ca și cu fostele soții, foștii soți este greu să rupi legătura. Și totuși, nu putem susține cu tărie că bolile autorilor producțiilor de artă pot avea urmări asupra oamenilor, care se delectează cu tablourile și sculpturile. Singurul lucru ce ne poate pune în alertă într-o galerie de tablouri este schimbarea stării emoționale. Amintiți-vă măcar câteva tablouri ale marelui peisagist rus Ivan Ivanovici Șișkin. El a fost adesea bolnav, trăind în climatul „putred" al Petersburgului. Suferea de tuberculoză și în peisajele

lui, chiar şi în cele însorite, se simt clar notele tristeţii, ale unei nelinişti confuze. („Intre văi", „În nordul sălbatic...", „Depărtări păduroase", chiar şi celebrii ursuleţi, larg popularizaţi prin ambalajele bomboanelor, din tabloul „Dimineaţa în pădurea de pini" dincolo de liniştea vizibilă nu-i aduce nimănui împăcarea). Cu toate acestea, în tablourile lui Şişkin se simte forţa interioară dăruită pictorului de pădure. Vara picta peisaje după natură, receptînd influenţa cea mai puternică a energetismului arborilor. Dacă până şi oamenii obişnuiţi se folosesc de un astfel de procedeu pentru reglarea biocâmpului - în fiecare zi desenează pe hârtie siluete de copaci şi frunze izolate ale diverselor soiuri arboricole - ce să mai vorbim de marii maeştri! Trasarea conturului frunzelor şi coroanelor ajută la închiderea conturului propriului biocâmp, la căpătarea unei protecţii reale din partea Naturii. Nu puneţi la inimă cele de mai sus; din toate aceste reflecţii ale autorului rezultă o singură concluzie: dacă doriţi să aveţi acasă tablouri cel mai bine este să vă înconjuraţi de producţii artistice ce au o încărcătură pozitivă - peisaje însorite, flori de primăvară. Reprezentările pădurii în iarnă şi ale crângului de toamnă ne iau din energie, de aceea omul care nu este prea încrezător în soliditatea protecţiei sale bioenergetice, merită să se ferească de a contempla mereu Natura în vremea ofilirii de toamnă sau a hibernării de iarnă.

O atmosferă stranie persistă uneori în locurile în care se întâmplă să stea alături mai multe opere de artă - în muzee, în galerii, în apartamentele colecţionarilor. Oamenii care au fost nevoiţi să cutreiere sălile muzeelor noaptea povestesc adesea despre acţiunea bioenergetică a tablourilor şi sculpturilor. S-a observat că martorii involuntari ai schimbului bioenergetic „muzeistic" de pe diversele părţi ale globului terestru spun cam acelaşi lucru. Ziua, când în săli se află mulţi vizitatori, energetismul oricărei producţii de artă se echilibrează mulţumită suprapunerii numeroaselor fascicule venind de la oameni diferiţi. De aceea influenţa nepotrivită parcă s-ar retrage şi este foarte greu de observat. Fiecare vizitator stabileşte o legătură proprie cu tabloul sau cu un alt exponat din muzeu în conformitate cu ideea lui despre ce a vrut să spună autorul respectivei producţii de artă. Interesant, legătura aceasta este în general unilaterală - tabloul radiază energie de un anume semn dar nu mai poate s-o primească. Dintr-un început, pictura este investită cu energia ei de către autor. Noaptea, când nu se mai află nimeni prin săli, acţiunea energetismului exponatelor este suportată de paznici. Au fost cazuri când un oarecare tablou îşi alegea o „victimă" şi figura desenată pe pânză începea să-l urmărească pe omul obligat să treacă pe lângă ea de câteva ori pe noapte. Dacă „victima" nu avea o apărare solidă a biocâmpului era foarte posibil să-şi piardă minţile.

Oricare din noi, interesat măcar puțin de tradițiile și modul de viață japonez, este impresionat de fiecare dată de acel sens universal pe care locuitorii Țării Soarelui-Răsare îl atribuie tuturor lucrurilor din jur. Și asta nu privește doar Natura, pietrele și arborii, dar și diversele obiecte, la prima vedere, neînsuflețite. Fiecare lucru are energetismul lui și poartă în el semnul ființei. Fiecare obiect este un mic Univers, întruchiparea armoniei forțelor Ynn și Yang, Luminii și Întunericului, energiei pozitive și negative. Oricare, fie și cea mai mică particulă din lumea înconjurătoare are rolul ei, determină și susține existența noastră. Însemnătate poate să aibă și o piatră obișnuită de lângă prag, de care te-ai împiedicat ieșind din casă. Trebuie s-o iei cu tine fiindcă sau te avertizează asupra unui pericol, sau îți este dată de sus să te ajute în vreo treabă dificilă. Japonezii păstrează cu grijă câmpul informațional al obiectelor. De exemplu, niciodată nu curăța până la luciu vesela de argint: ei spun că astfel poate să dispară „farmecul lucrurilor", că se va pierde un anume sens, se va strica echilibrul energetic, și înțelegerea armonioasă a tot ceea ce se petrece cu noi. Sunt foarte atenți la curățenia casei: intrând într-o încăpere își lasă încălțămintea la intrare pentru a conserva energetismul locuinței. Informația străină, negativă, nu trebuie să se lipească de obiecte și să deturneze mersul firesc al evenimentelor. O atitudine

cu totul specială au japonezii față de oglinzi, doar Umbra este realitatea reflectată în oglindă. În sine, oglinda-obiect păstrează informații despre orice s-a întâmplat alături. Pe lângă aceasta există însă și oglinda închipuită în care ne reprezentăm reflectarea în gândurile cuiva, în sufletul cuiva Această reflectare ruptă întâmplător din fluxul general al energiei dirijate este captată de noi și suntem nevoiți să primim un energetism străin.

Oare poate fi asemănată această reflectare cu cea din nori? - țineți minte legenda despre felul în care oamenii din Rusia, acum o mie de ani, au văzut pe cerul acoperit de nori călăreți în goană și au conchis că a venit sfârșitul lumii. Abia în timpurile noastre oamenii de știință au stabilit că a fost o reflectare a unei lupte adevărate ce se dădea în acel moment în cu totul altă parte a Europei. La japonezi orice eveniment are reflectarea lui în lucrurile înconjurătoare și fiecare om vede nu doar liniile obiectului dar și conturul lui energetic. Altfel spus, fiecare lucru este o oglindă care poate trimite o reflectare la orice distanță în alt capăt al țării și să se întrupeze cu totul neașteptat într-un alt om sau obiect. Urmând o astfel de reflectare a lumii trebuie să fim gata în orice moment să primim informații de la lucrurile dăruite nouă. Dacă se întâmplă ceva cu oamenii care au stabilit fără să vrea o legătură energetică cu noi prin intermediul obiectelor neînsuflețite o vom simți

neapărat, într-o măsură sau alta. Se pot indica multe cazuri în care obiectele dăruite (vaze de cristal, oglinzi, pietre prețioase și bijuterii) începeau dintr-o dată „să se tulbure", plesneau sau dispăreau cu totul dacă omul al cărui energetism își pusese amprenta asupra acestor lucruri, pățea vreun necaz. Dacă totul se termina cu bine - obiectele se găseau sau își recăpătau chipul de odinioară.

Și în Rusia oglinzile au fost investite cu o forță magică. Oglinda era folosită la ghicit. Se considera că în anumite condiții poți să vezi în ea ceea ce era imposibil de văzut în viața obișnuită. Aici, ca și la japonezi, avem ipoteza că în oglinzi se reflectă informația despre cele petrecute în cu totul alt loc. In ele se pot zări cei morți. Până în prezent există obiceiul de a acoperi toate oglinzile din casa în care a murit un om pentru ca imaginea lui să nu se reflecte pe suprafața oglinzii. Pe de altă parte, oglinda ajuta întotdeauna în viața reală să scapi de vrăjitorii - dacă omului îi apărea chipul unui defunct și încă foarte clar, trebuia să i se pună în față o oglindă. Și fantoma dispărea imediat.

Legătura energetică cu oamenii apropiați decedați se păstrează pe tot restul vieții noastre. Informația rămâne în lucrurile omului, în papucii de casă, în acoperământul pentru cap și în hainele venite în atingere cu pielea. Noi încercăm să păstrăm doar acele obiecte pe care omul le-a folosit în timpul

vieții, cât a fost sănătos. Dar așternutul pe care a murit cineva apropiat nu este de obicei lăsat în casă - se ard cearceafurile, pătura, perna, pentru a distruge chiar și amintirea despre moarte, pentru a alunga informația negativă. Strămoșii noștri scoteau din casă vasele cu care fusese spălat mortul, pieptănul cu care fusese pieptănat; îngropau aceste lucruri sau le aruncau într-un râu pentru a alunga moartea din casă. Până și atingerea de mort se considera dăunătoare, după înmormântare toți trebuiau să treacă printr-o purificare (slavii își apropiau mâinile de foc, grecii antici săvârșeau un ritual special). O asemenea atitudine față de mort se conservă până în zilele noastre. Este cunoscut cazul în care oamenii petrecând involuntar câteva ore lângă un cadavru mureau și asta avea legătură chiar cu energetismul lucrurilor.

Această istorie s-a petrecut la sfârșitul secolului al XIX-lea la Petersburg. Într-o familie bogată a murit pe neașteptate o fată tânără. Înmormântarea celor necăsătoriți se făcea atunci în haine de nuntă, de aceea părinții răposatei au chemat o cusătoreasă și au rugat-o să-i coasă urgent rochia.

Cusătoreasa care era și ea foarte tânără, o adolescentă, a stat lângă moartă toată noaptea și potrivindu-i rochia a înțepat fără să vrea cadavrul apoi s-a înțepat pe ea. În ziua următoare cusătoreasa a murit brusc de pe urma contaminării cu otravă de

581953

cadavru, după cum se considera atunci. Acum este greu de spus ce s-a întâmplat într-adevăr, dar prezența în toată această istorie a obiectului-mijlocitor între Viață și Moarte nu lasă îndoieli în privința faptului că energetismul negativ trece asupra lucrurilor și prin ele dăunează celor vii.

Avem o cu totul altă atitudine față de obiectele pe care omul ce ne-a părăsit le-a folosit în timpul vieții - le păstrăm cu grijă, le lăsăm moștenire-nimicuri „prețioase", portofele, ceasuri și covorașe. Experiența multor oameni a demonstrat că aceste lucruri devin „mijlocitori" energetici între cei care au părăsit această lume și supraviețuitorii lor. Cea mai mare cantitate de informație o deține cheia casei de care s-a folosit decedatul. Cheia poate fi un talisman care să protejeze de influența energiei străine, negative, să ajute la înlăturarea obstacolelor vieții, „deschizând" orice ușă. Același efect îl poate avea vesela, de exemplu mulți ani pe autor l-a ajuta o cană de porțelan rămasă de la tatăl lui. Era de ajuns să toarne în ea ceai fierbinte, cum se și evaporau toate gândurile neplăcute odată cu aburul ce se ridica din cană și în minte îi venea soluția unei probleme ce părea de nerezolvat. Un astfel de lucru poate fi asemănat cu vasul plin de energie vitală a unui om ce iubește.

Pentru că am amintit de veselă să mai povestim o istorie ce s-a petrecut cu mulți ani în urmă. Un

oarecare inginer, specialist în termotehnică, era în armată la armă-chimică și pentru o vreme a lucrat la un depozit unde se păstrau materiale explozive. Odată, la ziua de naștere a nevestei, a adus acasă patru pahare de sticlă și puțin ulei de floarea soarelui într-o eprubetă. N-a mai putut să-i ofere nimic altceva de ziua ei deși în acele vremuri grele de după război toate acestea erau deja o sărbătoare. După câteva luni bărbatul (era cu cincisprezece ani mai în vârstă decât soția) a murit de congestie pulmonară, s-a spus că din pricina unei tuberculoze nevindecate care l-a chinui mai mulți ani. Prima zi de naștere a mamei după moartea tatei n-am serbat-o, ne-am adunat seara la un ceai. Și dintr-o dată unul din paharele dăruite anul trecut de tata nu a plesnit pur și simplu ci a explodat.

Paharele se foloseau deja de un an și niciodată nu se întâmplase ceva asemănător, nici unul din ele nu plesnise de la apa clocotită, nici un pahar nu fusese spart. Iar aici nu se știe de ce, chiar pe masă, a explodat un pahar gol, fără ca cineva să-l atingă. Au rămas trei dintre paharele tatei, am continuat să bem din ele ceai dar în fiecare din următoarele zile de naștere istoria se repeta - exploda cuminte paharul următor și neapărat când era gol. Nu se vorbea atunci despre nici un fel de bioenergie și cu atât mai puțin de legături bio-energoinformaționale, totuși mama credea că paharele au în ele ultima dorință a

tatei, să fie pomenit în ziua de naştere a celui mai apropiat om. După cinci ani de la acea zi de naştere, a plesnit uşor şi s-a desfăcut în două bucăți ultimul pahar. Mama a izbucnit în plâns spunând că ne-a părăsit ceva foarte drag, că şi celelalte lucruri ale tatei vor tăcea de-acum înainte.

Dar, de fapt, conform cu credințele populare vasele se sparg a noroc. Există o explicație - farfuria poate reacționa la ambianța energetică nefastă din casă. Dacă farfuria se sparge din întâmplare înseamnă că a existat o condiție prealabilă, omul era nervos, câmpul lui în acel moment era deformat şi lucrul, spărgându-se în mod involuntar, l-a ajutat să se elibereze de energia negativă. Nu degeaba farfuriile sparte sunt socotite atributul obligatoriu al certurilor în familie. Ai spart vreo două farfurii - ai scăpat de stres, ai vărsat energia negativă, i-ai păsuit pe cei apropiați.

La un loc cu vesela se sparg în mici fărâme şi toate nefericirile. Tinerii căsătoriți sparg la nuntă în mod special paharele păşind apoi peste cioburi pentru a trăi în pace şi bună înțelegere. Dimpotrivă, ghinion aduce în casă ceaşca plesnită; exact acolo, în acea dungă întunecată se poate aduna informația negativă, dăunătoare, pe care n-o poți spăla oricât ai freca ceaşca.

Probabil ați observat, că nu vă place să primiți cadouri de la oamenii antipatici. Dacă nu putem

evita oferta, încercăm să scăpăm cumva de aceste lucruri. Nu este voie să dai mai departe cadourile deoarece atitudinea ta negativă față de primul care a dăruit, cel antipatic, se transferă fără să vrem noului posesor al obiectului. O informație se aşează peste altă informație. În acelaşi timp merită să fim mai atenți când returnăm cadourile celor care ne iubesc. Amintiți-vă „Brățara de granate" a lui Aleksandr Ivanovici Kuprin. Cadoul impresionant al modestului funcționar Jeltkov nu a putut fi apreciat la valoarea lui. Iubirea secretă a unui necunoscut nu făcea decât s-o irite pe prințesa Vera Nicolaevna. Dar brățara purta în sine o mare taină a iubirii şi această taină a fost încredințată Verei Nicolaevna. În scrisoarea funcționarului îndrăgostit erau cuvintele: „La mijloc, între pietrele mari, Dumneavoastră veți vedea o piatră verde. Este un fel foarte rar de granat - granatul verde. După datina veche, care s-a conservat în familia noastră, el are proprietatea de a transmite femeilor ce-l poartă darul previziunii şi le alungă gândurile grele, iar pe bărbați îi ocrotește de moartea violentă." Fascicolul energetic a fost dirijat şi s-a întors la Jeltkov în întregime deformat. Caseta cu brățara a fost în mâinile Verei Nikolaevna, ca şi în cele ale soțului şi fratelui ei. Nu a mai rămas nici o speranță, cercul s-a închis... Funcționarul a murit, reuşind să se folosească de forța iubirii din el. Rugămintea lui a fost să se atârne brățara de o

icoană catolică, știind că în această lume pieritoare un astfel de lucru poate fi lăsat doar în mila Maicii Domnului.

Atitudinea față de cadourile primite are o mare influență asupra energetismului propriu al omului. Cadourile de la oamenii apropiați sunt puse la vedere astfel încât să ne putem atinge de ele, să le luăm în mână cât mai des posibil. Sunt vizate aici mai ales cadourile făcute de mâinile copiilor. Desenele care ne impresionează, colajele hazlii, jucăriile moi, cusute grosolan, fără pricepere, ne dau o energie luminoasă, pozitivă și în plus uniformizează aura obiectelor neînsuflețite ce se află alături. Primind un cadou de la un om apropiat ne dotăm și cu o părticică din energia lui „bună", pozitivă. Dacă nu ne folosim de cadou energia rămâne neconsumată și ar fi putut să se întoarcă la ofertant într-un flux de câteva ori mai intens.

Iată istoria unei casete de lemn ce i-a fost dăruită cu mulți ani în urmă unei fetițe. Acum fetița este o femeie în toată firea, are la rândul ei copii și nepoți dar caseta o păstrează încă. Și cu toate că femeia nu se remarcă prin grija față de aspect și în casă la ea domnește neorânduiala, totuși, lucrurile care măcar o dată s-au aflat în casetă nu se mai pierd, nu se știe de ce. Sunt scoase, puse unde se nimerește, iar ele, într-un chip de neînțeles, se regăsesc la locul lor - ace de păr, agrafe, mărgele și cercei parcă s-ar sălta prin aer

din orice colț al apartamentului înapoi la locul lor. Femeia crede cu sfințenie că omul care i-a dăruit odinioară caseta și-a înzestrat cadoul cu un energetism fermecat. Totodată lucrurile ce se află în casetă au același tip de energetism, sunt funcționale multă vreme, nu se rup, acele de păr nu zgârie pielea capului, firele mărgelelor nu se rup deși au și ele o vârstă.

De demult, oamenii au crezut că între entitățile vii și obiectele neînsuflețite se stabilește o legătură trainică, invizibilă. În conformitate cu postulatele vechilor religii, sufletul aparține nu doar omului ci și animalelor, plantelor și lucrurilor. Acum din punctul de vedere al bioenergeticii contemporane se poate explica ușor de ce oamenii se închinau unor obiecte, își alcătuiau așa numitele „fetișuri" sub forma amuletelor și a simbolurilor protectoare. Pe deasupra, lucrul devenea un obiect bio-energoinformațional de reală valoare doar dacă privirea omului se oprea asupra lui sau era atins de mâna acestuia. Orice piatră are energetismul ei, dar să producă un schimb bio-energoinformațional poate doar cu ajutorul omului. Este curios că strămoșii noștri se comportau diferit cu obiectele. Păstrau cu grijă amuletele, se închinau idolilor de piatră și-n același timp aruncau fără regrete obiecte „contaminate" de energetismul negativ. De exemplu, din corpul bolnavului putea fi scos duhul ce-l incomoda pe om și se

transfera într-o podoabă sau cârpă, fie pentru a o arunca, fie pentru a o arde complet. Oamenii mai credeau că sufletul unui om apropiat, se întrupează parțial după moarte într-un obiect oarecare pentru a putea fi alături de sufletele omenești înrudite. Energia vitală putea de asemeni, conform credințelor, să se găsească în afara corpului. Amintiți-vă de popularul basm rusesc despre Scheletul Nemuritor: Acolo, pe o insulă creștea un stejar, sub stejar era îngropată o ladă, în ladă - un iepure, în iepure - o rață, în rață - un ou, în ou - un ac. Rupi acul - și Scheletul Nemuritor și-a găsit moartea! Pe Schelet nu.

l-a salvat o apărare atât de multiplu stratificată energetic, Prințul Ivan tot a găsit oul cu pricina și l-a omorât pe prigonitor.

Energia noastră vitală se conservă într-o măsură sau alta nu doar în părul și în unghiile tăiate dar și în orice obiect pe care l-am atins vreodată. Nu este un secret că multe ritualuri magice se bazează pe utilizarea obiectelor ce aparțin unui anumit om.

Intrarea prin vrăjirea unui lucru, în energetismul altuia, în spațiul lui vital pentru o vreme poate desigur modifica parametrii biocâmpului, dar în cazul unei apărări corecte toate ritualurile magice se vor dovedi inutile și paguba va fi numai a vrăjitorului.

În relația dintre soț și soție o importanță majoră o au verighetele care conțin informații despre trecutul

și viitorul familiei. Se consideră că scăparea verighetei pe jos în timpul cununiei este o prevestire a viitoarelor necazuri din familie. Există o mulțime de confirmări ale acestei superstiții. Se mai spune despre verighetă că sub nici o formă nu trebuie pusă în mâna unui om străin și cu atât mai puțin dată spre încercare. Credința respectivă le vizează în special pe femei. Dacă, totuși, verigheta a fost în mâini străine trebuie neapărat „curățată" pentru a-i returna energetismul specific. Pentru aceasta se poate pune o vreme verigheta sau inelul într-un pahar cu soluție de sare. Dar dacă unul din soți a pierdut verigheta el poate fie și numai cu atât să rupă legătura bioenergetică cu „jumătatea" lui și căsătoria se dizolvă. Deși, pe de altă parte, verigheta se pierde cel mai adesea după ce deja relațiile din familie s-au destrămat definitiv și prin aceasta doar se grăbește procesul despărțirii. S-a observat de asemeni că verigheta aparținând celuilalt soț se pierde și ea sau este vândută printr-o încercare instinctivă de a rupe legătura cu trecutul. În același timp, ne sunt cunoscute cazurile în care verigheta bunicii a fost transmisă din generație în generație și de fiecare dată la constituirea unei noi familii aducea noroc noii perechi.

Lucrurile ce au o aură proprie pot s-o modifice după dorința omului și chiar să se jertfească de dragul bunăstării stăpânului. E adevărat că aceasta se

întâmplă doar cu acele obiecte care n-au trecut de câteva ori din mână în mână. De exemplu, un energetism special îl au țesăturile realizate din fire naturale - mătase, in, lână şi bumbac. Cea mai „vie" desigur este mătasea - ea există cumva independent, este greu să te foloseşti de ea, s-o subordonezi voinței tale în timpul cusutului. În acelaşi timp, un lucru făcut din mătase naturală rezistă uneori mai mulți ani, chiar se moşteneşte. Bumbacul nu este atât de pretențios, el se supune uşor voinței stăpânului şi păstrează cu plăcere informația încredințată lui. Schimbul bio-energoinformațional în care intră o bucată obişnuită de țesătură te poate elibera de boală şi de energia negativă „lipită", legată de boală. În munții Asiei Centrale, de exemplu, până şi astăzi poți să vezi lângă izvoarele fierbinți, tămăduitoare, copaci cu crengile pline de fâşii de pânză albă. Oamenii cred că boala a plecat de la ei împreună cu această cârpă strâns legată de creanga copacului.

O mare cantitate de informație poartă cu ei banii. Avem aici în vedere banii lichizi, monedele şi bancnotele. Ar fi interesant de ştiut dacă a încercat cineva să socotească prin câte mâini trece o bancnotă în tot timpul funcționării ei. Există o zicală rusească: „Prin mâini a trecut şi de mâini s-a lipit". Împreună cu banii „se lipeşte" de noi şi energetismul altora. Nu este admisibil să aduni banii de pe stradă, nu se ştie, poate au fost special aruncați. Există doar

multe superstiții: cineva aruncă un ban pentru „vreme bună" iar altcineva chiar şi o bancnotă înainte de o încercare, pentru noroc. Celui care a aruncat o monedă de cinci poate îi va aduce noroc, dar cel ce o va ridica de pe jos o va păți cu siguranță. Mai ales dacă a găsit banul pe drum spre examen , sau înainte de un interviu pentru o slujbă nouă, sau înainte de a cumpăra un oarecare lucru important. Câte n-au povestit oamenii: şi la examen au căzut după ce au luat un ban de pe jos, şi la serviciu nu i-au mai primit deodată, şi lucrul cumpărat s-a dovedit defectat. Iar toate acestea pentru că pe monede şi bancnote rămâne urma bio-energoinformațională a omului care a pierdut banii sau i-a aruncat cu un scop oarecare. Şi, în general, s-a observat de mult: banii găsiți sau furați nu aduc fericire. Tot în Rusia se spunea: „Banii sunt ca pietrele, cad greu pe suflet". Cu totul altfel e situația în cazul banilor munciți „cu sudoarea frunții", primiți de la casieria uzinei sau ca rest la magazin, chiar dacă au o oarecare informație negativă ea dispare de îndată ce te speli pe mâini.

Energetismul lucrurilor este de aşa natură încât unele din ele pot subordona gândurile oamenilor, pot câştiga un ascendent în lupta pentru spațiul vital. Uneori noi înşine nu înțelegem motivele disconfortului nostru sufletesc iar explicația rezidă în surplusul de obiecte cu care ne înconjurăm cu

toții. Dacă șifonierele sunt ticsite de cârpe prăfoase mâncate de molii, nu este posibil să trăiești în bună înțelegere cu tine.

Dezordinea în așezarea obiectelor atrage în mod automat o învălmășeală a gândurilor, dispare cheful de treabă iar intenția de a cumpăra lucruri noi, chiar foarte necesare, te umple de groază. În relațiile dintre obiectele neînsuflețite funcționează aceleași legi ale bioenergeticii care se aplică și la oameni. Apa acționează asupra lucrurilor noastre la fel ca și asupra noastră - curăță, îndepărtează din aură informația negativă, iar apa sfințită încarcă și cu energie luminoasă. La lucruri nu este permis să ne gândim prea mult dar nu trebuie nici să uităm de ele. Lucrurile uitate, lipsite de atenție se pot răzbuna pe om, spre exemplu, să dispară intenționat din raza vederii. Se vor afla chiar alături iar noi nu le vom vedea. În afară de aceasta nu avem voie să folosim lucrurile pentru a dăuna celorlalți și nu este vorba doar despre arme. Sub stăpânirea noastră se află arme care pot acționa la distanță, sunt obiectele legate de oarece ritualuri magice. Există o mulțime de mijloace pentru a influența energetismul altui om cu ajutorul obiectelor ce-i aparțin sau prin atribute magice special create pentru aceste țeluri. Totuși, merită să ne amintim că orice amestec într-un biocâmp străin și într-un destin străin oricum am face-o, fie cu ajutorul propriului biocâmp, fie

utilizând lucrurile exterioare, necuvântătoare este pasibil de a ne deforma energetismul. Lucrurile trebuie să servească binelui omenesc în numele confortului sufletesc al omului și fiecare lucru trebuie să-și cunoască „locul său".

BIOENERGETISMUL CASEI

O influenţă enormă o au în distribuirea curenţilor energo-informaţionali din locuinţa noastră plantele de interior. Cu totul specială este importanţa lor în apartament, întrucât o casă singulară este prin ea însăşi un tot împărţit în mici lumi energetice, în care funcţionează legi proprii ale schimbului energetic. Plantele „corectează" traseele strâmbe ale fascicolelor informaţionale, absorb energia negativă ce se iveşte fără greş acolo unde trăiesc oameni. Am vorbit mult deja despre arbori-donatori şi vampiri, iată deci că plantele de interior pot să genereze cam acelaşi tip de acţiune, doar că influenţa lor este cu mult mai slabă.

Energia negativă poate fi împrăştiată din „zonele stagnante" de plantele cu coroană stufoasă, de exemplu, trandafirul chinezesc sau unul din soiurile

de iederă pe care le numim în popor „mesteacăn". Ajută de asemeni palmierul şi ficusul, lămâiul şi grepfruitul, deşi nu întotdeauna rezistă fluxului de energie negativă având adesea ele însele nevoie de protecţie. Pentru împrăştierea energiei negative sunt bune şi plantele ale căror frunze emană uleiuri eterice sau plantele cu flori ce au un miros specific, muşcata, de exemplu. Totuşi este insuficient să împrăştii energia negativă, de ea trebuie să scapi cu totul. Informaţia de prisos şi radiaţiile dăunătoare care traumatizează biocâmpul uman sunt absorbite de plantele cu frunze cărnoase, compacte - aloe, cactuşi.

Nu-i mai puţin adevărat că unele plante de interior pot face rău. Totul depinde de rezistenţa individuală şi de bioenergetismul personal. Dacă ceva de la plantă vă deranjează, mirosul, de exemplu, sau nuanţa frunzelor, este bine să nu ignoraţi aceste semnale şi să vă dispersaţi de o astfel de plantă. Se ştie, de exemplu, că unele varietăţi de liane pot avea o influenţă rea asupra înţelegerii reciproce dintre soţi, pot „înşela" biocâmpul unora dintre membrii familiei (cel mai adesea - bărbatul care, după cum se spune, poate chiar să părăsească familia). Sau se întâmplă astfel: careva dintre ai casei posedă un bioenergetism incompatibil cu al vreunei plante din apartament. În prezenţa lui florile se ofilesc de parcă n-ar fi udate. În general, plantele

manifestă o sensibilitate uimitoare în raport cu mediul. Ele, ca şi oamenii, au discordanțe ale ritmurilor biologice şi asta se manifestă nu doar în „relațiile" dintre plante, dar şi în schimbul bio-energoinformațional dintre plante şi organismele vii.

Animalele de casă, ca plantele şi oamenii, pot de asemenea să fie donatori şi vampiri. Iar dacă plantele dezvoltă o calitate sau alta prin ele însele, „vampirismul" animalelor depinde mult de educația şi atenția pe care le-o acordă oamenii. S-a observat de mult că pisicile sunt atrase de energia negativă, ele sunt capabile să absoarbă informația negativă în cantități incredibile. Cel mai important este ca în casă să se afle o sursă de informație negativă, adică un stăpân căruia pisicile să-i ajute cu bucurie să se elibereze de starea de stres. Uneori de exemplu anulează şi simptomele unor îmbolnăviri cum ar fi durerea de cap, provocată de o tensiune crescută. Animalele noastre de casă posedă aptitudini bioenergetice unicale - pisica găseşte fără greş sursa de energie negativă sau locul în care ea se acumulează în permanență şi acolo îşi face culcuş. La fel se aciuează lângă mijlocul stăpânei, dacă pe aceasta o doare ficatul, i se culcă de-a dreptul pe cap dacă simte că trebuie să-i ia durerea de cap, pe burtă, pe umăr, în general exact acolo unde în momentul respectiv se află sursa neliniştii dumneavoastră. Dar iată că reacția ce apare la câine în cazul disconfortului bioenergetic din apartament este contrară, el nu se va

culca pentru nimic în lume acolo unde se intersectează curenții energetici (acum numim astfel de locuri „zone geopatogene"). Cu atât mai mult nu merită să amintim odată în plus de felul în care reacționează cîinele la oamenii-vampiri energetici. Pur şi simplu nu-i suportă. Pe lângă aceasta câinii simt ceea ce nu este accesibil ochiului nostru - „forța necurată" sub forma condensului de energie negativă. Dacă ar fi să-i urmăreşti cu atenție pe prietenii patrupezi ai putea să detectezi colțurile din apartament în care este neapărat necesar, prin vreun mijloc, să corectezi câmpul bioenergetic.

Dacă nu aveți animale de casă puteți încerca să „puneți în evidență" singur zonele geopatogene din propriul apartament. Pentru aceasta trebuie să faceți un pendul: să atârnați de un fir un obiect metalic nu prea mare, o piuliță de exemplu, dar şi mai bine un inel pentru a nu strica echilibrul. Cu pendulul în mână fiecare dintre ai casei să străbată pe rând toată locuința. În zonele nefaste, plasate la intersecția curenților energetici, bucățica de metal începe să se mişte circular. Dacă balansează într-un singur plan (vertical) sau „tace" cu desăvârşire înseamnă că vă aflați în afara unei zone patogene. Distanța dintre „nodurile energetice" nu depăşeşte de obicei doi metri, doi metri şi jumătate. În consecință aşezându-ne mobila în apartament nu trebuie să punem capul patului într-o zonă patogenă.

O bogată informație o au pereții casei dumneavoastră. Dacă ar fi să luăm în considerație faptul că fiecare suprafață, orice obiect neînsuflețit se „îmbibă" de informație, atunci trebuie să recunoaștem că pereții, podeaua și tavanul au sarcini deosebite în schimbul bio-energoinformațional „domestic". Strămoșii noștri „afumau" forța necurată în fumul focului. În bordeiele ruseşti se obișnuia să se curețe până la alb podeaua de lemn, lavițele și mesele. Și nu se reduce totul la niște principii igienice, oamenii încercau prin vreun fel oarecare să mențină un energetism curat al aurei casei. Țineți minte de „Lunea cea curată" de după Lăsatul secului când trebuia să speli și să freci tot, pentru a distruge duhul mâncării de frupt și veselia prea îndrăzneață, pentru a intra în Marele Post cu gânduri luminoase și cugetul curat?

O influență benefică asupra energetismului casei o au pereții din lemn iar dacă locuința este de piatră sau beton cel mai bine este să spoiți totul cu var.

Am vorbit deja despre atributul oglinzii, capabilă să păstreze în ea mulți ani informația. În apartament este interzis să puneți oglinzi vechi ce au deja o istorie a lor. Ați auzit, desigur, povești despre oglinzile „ucigașe" care au fost cândva martore ale crimelor sau întâmplărilor rele. Informația negativă se acumulează în „spatele oglinzii", dar nu stă acolo pasiv ci se manifestă din când în când, mai ales

atunci când în sfera de influență a ei nimerește un obiect nou, omul cu biocâmpul lui. De aceea oglinda din casa noastră trebuie să fie doar nouă sau să aibă un energetism „verificat". O oglindă „curată" poate să prezinte o influență benefică uriașă asupra energetismului casnic. Dacă o plasăm la locul potrivit ne „lărgește" considerabil spațiul energetic. De exemplu, dacă o atârnăm oblic față de pat astfel încât să se reflecte intrarea în cameră omul nu se va mai afla în zona „stagnării" energetice. Fluxul energetic va fi liber să vină către el. În același timp, oglinda va reflecta și fascicolul de energie negativă care poate proveni de la cel ce intră în cameră.

O influență considerabilă asupra distribuției energiei din casa noastră o are forma camerei, golul ușilor și al ferestrelor. Pentru ferestre și uși este de preferat forma rotunjită sus, în „arcadă" care dă o undă energetică „blîndă".

Într-o cameră cu astfel de ferestre energia intră uniform, nu există spini energetici izolați a căror apariție este posibilă la distribuirea energiei prin spărturi cu unghiuri drepte și ascuțite.

Despre forma ferestrelor și a ușilor se poate vorbi la nesfârșit, totuși condiția principală pentru conservarea energiei pozitive a casei este aceea ca locuința să fie a dumneavoastră. Desigur, nu toată lumea are un domiciliu propriu dar numărul de metri pătrați încă nu înseamnă nimic. Casa poate fi con-

struită în suflet şi transferată pe bucăţica minusculă de spaţiu locuibil atribuită dumneavoastră. Până şi o cameră singulară, şi o cuşetă pe un vapor pot deveni pentru noi „acasă" şi atunci orice deficienţe de arhitectură vor trece pe planul doi. Cu ajutorul imaginaţiei şi al câtorva detalii sub formă de obiecte, lămpi, flori, decoraţiuni, fiecare din noi fără să apeleze la topor şi rindea va putea să niveleze toate unghiurile ascuţite, să lărgească spaţiul şi să trăiască în pace şi confort. Şi fie ca acolo pe pervaz, lângă ghiveciul cu muşcate, să stea pisica dumneavoastră preferată.

MODALITAŢI ACTUALE DE PROTECTŢIE ÎMPOTRIVA INFLUENŢELOR EXTERNE ALE MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR ŞI ALE ALTUI CÂMP NEGATIV, DIRIJAT

Din punctul de vedere al protecţiei energetice este foarte important felul în care ne alegem oamenii cu care relaţionăm. Alegem inconştient, bazându-ne nu numai pe experienţa din trecutul propriu ci şi pe ştiinţa şi intuiţia puse în noi de Natură şi de experienţa înaintaşilor. Să facem apel la observaţiile psihologilor. De exemplu, aveţi de întrebat pe stradă cum se ajunge la Operă. Dacă sunteţi femeie cel mai adesea vă îndreptaţi din instinct spre o femeie de vârsta dumneavoastră sau mai în vârstă sau spre o femeie cu un copil. Aceştia sunt oamenii care fără

îndoială au cele mai multe informații, bătrânele sunt la curent cu toate, iar femeile cu copii, de regulă, ies doar să se plimbe şi nu sunt limitate de timp în relația cu trecătorii întâmplători. Fără să vă dați seama vă protejați de un final nereuşit al convorbirii, de risipă de energie în chestionări ulterioare şi de căutarea unei noi surse de informare. Gradul de încredere față de interlocutor se stabileşte la nivelul subconştientului. Închipuiți-vă cozile dintr-un magazin mare, funcționează doar două case de marcat, la una o blondă, la cealaltă o brunetă. Şirul de oameni de la blondă va fi neapărat mai mare şi aceasta din cauză că în subconştientul nostru se află înscris faptul că oamenii cu păr de culoare deschisă sunt mai binevoitori. Iar noi luăm în calcul, instinctiv, minimul de risipă energetică pe care îl poate garanta doar atitudinea binevoitoare din partea omului cu care se nimereşte să venim în contact. Toate gesturile noastre sunt determinate de experiența personală în relația reciprocă. De aceea, alegerea partenerului chiar şi pentru cel mai scurt contact se petrece la nivelul subconştientului. Oprind pe cineva pe stradă sau aşezându-te la coadă la casă nu meditezi îndelung, faci o alegere inconştientă care se bazează pe experiența noastră din trecut. Toate acestea se referă la scopurile neutre, când, în mare, ne este indiferent cu cine intrăm în contact şi de la cine primim informația. Repet într-adins: toate acestea

pentru că a face cunoştință pe stradă de dragul cunoştinței implică deja cu totul alte priorități energetice. Întreaga noastră experiență din trecut se prelucrează şi apoi se redă în formă redusă; nu mai trebuie să întoarcem în minte pe toate părțile nimic. Organismul se protejează, el nu va cheltui energie cu cereri pentru a obține experiențele anterioare. Energetismul nostru în relație cu alți oameni se apără, în primul rând, din rațiuni pur economice (timpul personal şi cheltuielile energetice) iar, în al doilea rând, în felul acesta tindem instinctiv să ne menținem echilibrul emoțional şi sufletesc, încercăm să ocolim situațiile stresante. De aici rezultă una din cele mai importante reguli ale apărării bioenergetice: aveți încredere în instinctele şi în intuiția dumneavoastră, nu reflectați îndelung dacă nu este neapărat necesar să faceți o alegere conştientă şi organismul dumneavoastră nu vă va trăda niciodată.

Principiul de bază al apărării bioenergetice nici măcar nu este acumularea de bioenergie, ci ştiința de a vă feri de influența negativă, dacă sursa ei se află înăuntrul dumneavoastră (adică vă creați singur biocâmpul negativ primind informație după lectura unei cărți, a unui ziar, ascultând la radio noutățile sau aflând ceva neplăcut de la nişte cunoscuți). De aceea, înainte de toate, trebuie să învățați „să vă scuturați" de energia negativă. Munca fizică, mişcările vioaie, duşul rece şi scăldatul în râuri şi ape

limpezi, au ca efect „scuturarea" de energie negativă. Toate acestea activează metabolismul organismului, dau o încărcătură de vitalitate şi în fapt o foarte bună protecție a biocâmpului. Purificarea, apărarea şi completarea rezervelor de energie vitală şi, mai ales, toate deodată ni le oferă sauna. Aici acționează energetismul copacilor, al apei şi al căldurii. Bărbații, pentru „a se scutura" de energia negativă, cel mai frecvent îşi găsesc o ocupație legată de munca fizică grea, încep să taie lemne, să dărâme pereții unei anexe în demolare, să sape pământul sau se duc să joace fotbal. Dar iată că femeile au o paletă mult mai diversificată de astfel de mijloace - se pot sparge vreo două farfurii, se pot spăla rufele, se poate face curățenie, se poate dansa sau pur şi simplu se poate face o plimbare, în cele din urmă.

Vorbind despre modalitățile de apărare împotriva acțiunii unui câmp negativ, străin, merită să pomenim încă o dată despre experiența înaintaşilor noştri. Este vorba despre credințele populare de care sunt legate multe modalități de apărare. Ne folosim adesea de ele fără să ne gândim de unde ştim toate acestea şi despre multe remedii populare, am reuşit deja să vorbim despre aceasta în capitolele anterioare ale cărții de față (arborii, apa, pământul, sarea...).

Apărarea prin mijloace verificate de veacuri se face inconştient la nivelul aceleiaşi informații codificate în noi. De exemplu, o forță vitală uriaşă ne poate dărui banalul usturoi. Un om a mâncat în fiecare zi câte un cățel sau doi de usturoi, n-a fost bolnav niciodată şi a trăit o sută de ani. Totodată usturoiul nu produce doar imunitate față de multe boli dar ne şi curăță de influența negativă străină. Nu degeaba credeau oamenii din Rusia că usturoiul sperie forța necurată. Merită de asemenea să spunem că mirosul usturoiului îi poate reteza vampirului orice poftă de a ne contacta. Desigur, cu acest mijloc nu trebuie exagerat întrucât are o acțiune universală atât față de vampiri cât şi față de oamenii cu care n-am dori să întrerupem relațiile. Acum, pornind de la reprezentările bioenergetice accesibile nouă putem explica posibilitățile unice ale usturoiului. Până şi cea mai mică felioară din el are un energetism al ei. Fitocidele secretate de usturoi intră pline de curaj în luptă cu structurile energiei negative, mai ales cu acelea care „se lipesc" de unele suprafețe, în special de mucoasele şi pielea omului.

Protecție şi înseninare ne aduc arborii. In tradiția vechilor slavi, înainte de Rusalii trebuie neapărat să te duci la cimitir să vizitezi mormintele neamurilor şi să aduci în casă crengi de mesteacăn; sufletele celor apropiați trec în ele şi ocrotesc locuința de nenorociri. Nu puține credințe sunt legate şi de ramurile de salcie, sfințite în biserică. Se spune că dacă te duci la biserică la slujba de dimineață, cu

salcie sfințită şi te uiți prin ea la lumea adunată, toate vrăjitoarele ți se vor arăta cu picioarele în sus şi aşa le vei putea recunoaşte imediat. Salcia sfințită era neapărat atîrnată în casă pentru alungarea puterilor negative, se aruncau rămurele în cuptor, se bătea în perete o bucățică de salcie pentru ca nimeni din casă să nu se certe şi să nu creeze o atmosferă „tensionată". Se considera de asemenea că dacă mături podeaua casei cu ramuri de salcie, forța necurată se va speria şi „va fi izgonită cât colo".

Este de înțeles de ce toate colțurile din casă erau stropite cu apă sfințită de la botez: străbunii noştri ştiau instinctiv că mai ales în colțuri se adună ceea ce numim astăzi energia negativă. Atunci aceste forțe erau denumite simplu „întunecate". Putem găsi oricum multiple confirmări ale faptului că strămoşii noştri, slavii, înțelegeau din bioenergetică evident mai mult decît noi. Să luăm cel puțin obiceiul de a cere putere Maicii-Pământ. În timpul strângerii recoltei femeile-secerătoare, după ce legau ultimul snop, cădeau la pământ şi se rostogoleau pe bucata lucrată, apăsându-se de ea şi cerând pământului să le întoarcă puterile irosite.

Se pot aminti şi alte multe credințe populare legate de conservarea energetismului pozitiv al casei, în general, şi al câmpului omului, în particular. Să luăm doar obiceiul de a prinde un ac în partea dinăuntru a îmbrăcămintii. De fapt, vârful acului

ascunde o putere uriaşă, ca orice obiect ce înțeapă. El se poate împotrivi, poate deregla mişcarea dirijată a fluxului de energie negativă.

Poți ocoli multe necazuri dacă te comporți atent cu părul tău. Nimic din ceea ce se află pe corpul uman nu conține atâta informație ca părul, unghiile şi dinții. Avem aici în vedere părticelele din noi înşine de care ne debarasăm în permanență. Se spune că propriul păr şi unghiile tăiate la fel ca şi dinții căzuți nu trebuie aruncate pentru că pot nimeri întâmplător în raza vizuală a cuiva şi nu există garanții că „ochiul" va fi bun. De aceea, oamenii înțelepți sau îşi ard părul şi unghiile, sau le îngroapă. În popor există o credință: pentru ca naşterea să fie fără complicații, gravidele nu au voie să se tundă. Această superstiție este întrutotul justificată, în părul tăiat rămâne o părticică din câmpul comun bio-energoinformațional al viitoarei mame şi al copilului ei şi să strici echilibrul până la naşterea copilului nu este îngăduit. Din acelaşi motiv nu sunt tunşi copiii de până la un an.

Problema privind eficiența unei metode sau alteia în strategia de apărare este destul de controversată. Fiecare din noi îşi recunoaşte doar procedurile personale dobândite în cele mai multe cazuri prin nivelul inconştient şi fundamentate pe situații deja trăite. Pentru a evita acțiunea directă a energetismului negativ trebuie, în primul rând, să-ți

defineşti propriul potențial bioenergetic, altfel spus „imunitatea energetică".

Răspundeți-vă singuri la întrebarea: ce faceți cel mai adesea pentru a evita contactul cu un indezirabil? Desigur, plecați. Ocoliți un răspuns, plecați de la un servici care nu vă place, vă părăsiți nevasta dacă viața împreună devine insuportabilă, abando-nați o gloată turbulentă, coborâți cât mai curând dacă este posibil dintr-un tramvai supraaglomerat... În sfârşit în anumite condiții vă străduiți să nu dați nas în nas cu oameni pe care-i vedeți pentru prima dată în viață, doar aşa, pentru orice eventualitate. De exemplu, dacă mă plimb prin pădure în singurătate mă deranjează până şi gândul de a întâlni pe cineva în drum, de a conversa cu el, fie el un culegător de ciuperci sau o mătuşă cu găleata plină de zmeură. De aceea zărind în pădure un om, întotdeauna încerc să-l ocolesc. Cu atât mai mult cu cât prin pădure circulă nu numai culegători de ciuperci şi mătuşi cu găleți de zmeură ci şi persoane ale căror intenții sunt greu de stabilit la distanță. „Plecarea" este chiar tendința instinctivă de conservare a spațiului vital propriu. În acest caz nu este deloc obligatoriu să fugi unde vezi cu ochii, fără să mai priveşti în urmă. Uneori este suficient să ieşi din cameră sau să te întorci cu spatele la om, sau să te prefaci că dormi lăsând să-ți cadă capul pe masă.

Următorul mijloc de apărare, ca importanță şi cel mai des folosit, este tăcerea. Nu degeaba au inventat

oamenii regula de aur a tăcerii. Cel care ştie să tacă, în general, şi, mai ales să tacă atunci cînd trebuie, se află deja la jumătatea drumului spre echilibru energetic. Dar nici lucrul acesta nu-i de-ajuns, omul tăcut prin el însuşi, fie şi neintenționat, capătă însuşiri de vampir. Închipuiți-vă o situație obişnuită: soția îl ceartă pe soț degeaba şi încearcă să-l provoace la o atitudine similară pentru a încinge un schimb de cuvinte tari şi a „vampiriza" un pic spre propria-i delectare. Dar el se culcă pe canapea se întoarce cu spatele la ea şi se face că a adormit. Adică, a pus între el şi nevastă un zid energetic de tăcere. Iată şi expresia „ca nuca-n perete". Dacă ar fi să-ți închipui că zidul este de oglindă, energia negativă nu se răspândeşte pur şi simplu prin apartament ci se îndreaptă înapoi către sursă, în cazul de față spre cel care a pus de-o ceartă. Se poate merge mai departe: nu doar să aşezi un zid ci să te înconjori din toate părțile de patru pereți, să te culci pe spate şi să-ți închipui cerul albastru deasupra ta. Este mai bine să nu-ți pironeşti privirea în perete, lasă-i s-o facă pe interlocutorii tăi. Tăcerea îi mai dă omului un avantaj important față de guralivi şi încă pe toată viața. Mama îmi spunea adesea în copilărie: „Să nu povesteşti niciodată, nimănui despre tine şi familia ta". Părinții noştri, educați într-o teamă permanentă pentru viața lor şi a celor apropiați, înțelegeau foarte bine: întâi că nu interesa pe nimeni ce relații sunt

într-o familie, cu detalii cu tot. În al doilea, chiar voi veți uita ce ați spus și asta se poate întoarce împotriva voastră în chipul cel mai neașteptat. Mama înțelegea instinctiv că un secret împărtășit unui om oarecare ia din energia vitală, adică informația începe deja să „vampirizeze", atârnând în aer sub forma condensului de energie negativă. Și să nu mai vorbim aici de adevărata catastrofă a istoriei ruseşti.

Dar să ne întoarcem, totuși, spre modalitățile concrete de apărare în condiții determinate. Dacă nu reușiți să evitați contactul cu un scandalagiu sau cu șeful pus pe săpuneală puteți utiliza „ciuca din buzunar"; tradus în vorbe: să răspundeți cu o privire sinceră și devotată, cu ochii larg deschiși, rostogoliți puțin în sus, din care cauză privirea devine puțin tulbure. În acest timp, să nu spuneți nimic dar să dați din cap a confirmare și să țineți în buzunar o ciucă adevărată. Fiindcă veni vorba, cu ciuca vinovatului „îi merge" să-și justifice cele mai stupide greșeli de la servici și, s-ar părea, cel mai stupid mod de a încălca disciplina muncii.

Probabil că țineți minte acel joc naiv: dacă îți spun ceva dar în timpul ăsta îmi țin degetele încrucișate, înseamnă că nu răspund pentru vorbele mele și tot ce-am spus poate fi neadevărat, și tu ești de vină că nu te-ai uitat la timp la mâinile mele. Degetele încrucișate sunt nimic altceva decât cea mai primitivă închidere a conturului câmpului energetic.

Să închizi câmpul asupra ta se poate prin orice încrucișare de mâini sau picioare. În afară de asta, dacă ridici mâinile și le apropii încet una de alta deasupra capului, se produce o închidere completă a propriului câmp energetic. Se poate de asemeni să execuți în mod constant o manipulare simplă - să uneşti pentru început degetele, arătător și policar, ale ambelor mâini iar apoi să lași să se atingă degetele mijlocii, inelare și mici. Trebuie să înveți să închizi conturul cu mâinile din timp, fără să aștepți ca cineva să-ți trimită asupra ta câmpul lui negativ. Aceasta este una din modalitățile de creştere a imunității energetice.

Mai există o metodă, a „scuturării" de energia negativă, dacă vi se pare că a reușit să acționeze asupra dumneavoastră. Această metodă este cu deosebire eficientă când persoana care încearcă să vă influențeze este de față. Nu vă intimidați, dacă gesturile dumneavoastră vor părea stranii, în fond ce este mai important pentru dumneavoastră? Să vă mențineți echilibrul sufletesc! Iar vampirul prezent la acestea puțin probabil să fie șocat de cele văzute. În orice caz, priveliștea neobișnuită îl va abate cel puțin pentru o vreme. Prin urmare stați cu fața spre omul care numai ce v-a luat din energie și a provocat stricăciuni învelișului câmpului dumneavoastră. Stați drept cu picioarele puțin îndepărtate și cu mâinile larg desfăcute în lateral. Încet, la inspirare, începeți

să ridicați mâinile astfel încât să desenați lin un semicerc mare în aer. Acum mâinile sunt întinse în sus deasupra capului. Nu le îndoiți! În această poziție încremeniți pentru o secundă, rețineți-vă respirația la inspirare. Acesta este momentul în care v-ați desfăşurat apărarea, v-ați reglat biocâmpul, energia internă a atins echilibrul, fascicolele de energie legate de toate ceakrele s-au închis în câteva cercuri Iar acum aruncând-vă brusc mâinile în jos, îndoiți de la mijloc, expirați cu zgomot aerul: „A-a-ah!" Este important la momentul acesta nu doar să faceți mişcări rapide dar şi să reuşiți să vă relaxați instantaneu. Numai atunci se poate spune cu convingere că „scuturarea" de energie negativă a reuşit. Câteodată este desigur foarte interesant să urmăriți reacțiile omului în fața căruia s-au petrecut lucrurile. Dar nu este obligatoriu. Se poate pleca imediat în altă cameră sau afară, în stradă. Vă va fi dintr-odată mai uşor. Despre această modalitate mi-a povestit o femeie tânără pe care o chinuia tot timpul cu bănuielile lui soțul gelos. Şi închipuiți-vă următoare scenă: el se agită, bolboroseşte de-ale sale aproape să-i sară la gât iar ea ascultă vreo cinci minute şi - „A-a-ah!"

Există astfel de situații, când vrei să te debarasezi urgent de prezența cuiva, să întrerupi o convorbire istovitoare, să ieşi cât mai repede la aer curat, dar să faci asta pur şi simplu, deodată, fără o explicație rațională, nu poți. Atunci, dacă aveți

capacități bioenergetice destul de dezvoltate puteți să vă imaginați în locul omului care nu vă dă drumul şi să încercați să-i transmiteți senzațiile dumneavoastră de nesfârşită oboseală, dar în aşa fel încât dvs., cel obosit, să fiți deja acela. „Dumneavoastră-acela" trebuie să vă gândiți în acel moment că tare ați vrea să vă plimbați prin parc, să beți o ceaşcă de ceai, să luați prânzul... De regulă transferul senzației de disconfort asupra altui om nu este chiar atât de dificil. Funcționează bine. Doar că nu trebuie să exagerați cu asta. În cele din urmă omul nu v-a făcut nimic rău. De aceea utilizarea acestei modalități se poate face doar în cazuri extreme, când nu mai aveți puterea să răbdați, de exemplu când sunteți anchetat...

Desigur, metoda se poate folosi şi în situațiile mai puțin importante: s-a prelungit şedința de la servici, iar pe dumneavoastră vă aşteaptă copilul acasă sau profesorul de la facultate nu vrea să facă o mică pauză la cursuri. O metamorfoză instantanee „tu-el" nu va dăuna nimănui. În fine „el" nu va simți decât că a obosit îngrozitor (ceea ce nici măcar nu-i departe de adevăr) şi că dorințele lui coincid cu ale tale.

Există o metodă sau o acțiune de apărare asemănătoare doar că situația în acest caz este contrară celei dintâi: trebuie, nu să scăpați de un om, ci dimpotrivă să-l chemați pe cel absent înapoi, pentru ca

el să-şi amintească de obligațiile lui mai curând. Imaginați-vă o aşteptare obositoare la policlinică. Ați venit la cabinetul de tratamente pentru o injecție iar asistenta nu-i. Aşteptați cinci, zece minute, au trecut cincisprezece... Începeți să vă enervați şi, în consecință, pierdeți energie. Şi tocmai acum n-aveți voie s-o pierdeți căci şi aşa nu stați prea bine cu sănătatea. De aceea trebuie din nou să vă concentrați, să vă închipuiți pe unde s-ar putea găsi asistenta, mai mult ca sigur îşi bea cafeaua cu colegele. O căutați mental prin toată policlinica, vă uitați prin toate cabinetele şi iarăşi intrați în pielea altcuiva. Acum sunteți „ea", vă amintiți că uşa de la cabinet a rămas neîncuiată iar pe scaun este geanta dumneavoastră, şi în geantă portofelul iar în portofel salariul... Asistenta apare la cabinet în câteva secunde, după ce v-ați reprezentat mental toate acestea. Condiția principală a unei asemenea acțiuni este să nu care cumva să gândiți că pedepsiți pe cineva pentru lipsa de atenție sau neîndeplinirea obligațiilor! Sunteți ferm convins că nu veți dăuna nimănui. Vă apărați! Şi încă, trebuie să realizați metamorfoza în câteva secunde. Altfel vă va fi şi mai rău. Problema constă în aceea că transpunându-ne în alt om este ca şi cum pentru un timp ne părăsim propriul corp. Neliniştea indusă cuiva, firește, ni se va transmite şi nouă. Categoric nu aveți voie să rămâneți multă vreme în altcineva, întrucât propriul

dumneavoastră energetism primeşte în loc de protecție un minus. Pentru mult timp, se transpun în alt om doar vampirii care comit o asemenea acțiune deliberat. Ei nu pot rămâne indiferenți la vitalitatea unui om, trebuie neapărat „să pătrundă" în el şi să-şi ia ceva energie. Noi chiar despre apărarea de vampiri vorbim, independent de faptul că ei se recunosc a fi sau nu vampiri.

În legătură cu aceasta să mai expunem o modalitate de apărare. Ea funcționează foarte bine față de „ventuzele" energetice, acei oameni care intră în spațiul dumneavoastră vital şi nu vor să-l părăsească. Există o particularitate a legăturilor energetice cu „ventuzele": ele sunt capabile să acționeze asupra dumneavoastră de la distanță şi de aceea pentru a vă apăra este foarte potrivită „oala de lut". Utilizând-o ne adresăm puterii magice a vasului în care încap multe taine - în ea se păstrează mâncarea, în ea creştem florile şi în sfârşit cărbunii aprinşi într-o oală de pământ îşi păstrează pentru multă vreme căldura şi o cedează treptat oamenilor. O oală de lut arsă în foc este capabilă să concentreze energie în sine, rămânând neschimbată pe dinafară. Energia pozitivă îşi găseşte ieşirea din oală dar energia negativă nu găseşte drumul către ea. De aici şi vechea metodă de apărare împotriva „ventuzelor" - trebuie să ne imaginăm cum un om antipatic, care ne face să suferim stă într-o astfel de oală. Oala îi acoperă fie

doar capul, fie întregul corp (depinde de cât de puternică este influența lui asupra noastră). Să ne imaginăm cât de rău îi este acolo, nu îngrozitor ci neplăcut, pentru că nu poate influența cu nimic ceea se petrece în jurul lui. Percepția disconfortului interior îl va determina să uite de toate, afară de necesitatea de a-şi echilibra sufletul. Unii oameni, după ce au fost în „oală", încep să reflecteze asupra relațiilor cu cei apropiați, cât de rezonabile sunt ele şi încearcă să dobândească liniştea sufletească, iertându-le tuturor supărările din trecut. „Oala" contribuie la descoperirea propriilor forțe sufleteşti fără a stabili legături energetice cu necunoscuți, păcat frecvent după cum ştim, al „ventuzelor". Important este să nu faceți exces de zel cu transpunerea şi să țineți minte mereu că în oală nu vă aflați dumneavoastră, ci omul acela.

Există câteva modalități de evaluare lucidă a capacităților energetice proprii, adică să stabiliți ce sunteți: donator sau vampir. În primul rând, se pot evalua în mod obiectiv capacitățile personale după felul în care vă comportați în fața unui auditoriu larg. Se observă încă din copilărie când trebuia mai întâi să recitați poezii la grădiniță, apoi la şcoală, să răspundeți la lecție. Aici o mare importanță o are atitudinea ascultătorilor față de dumneavoastră. Întâi ei sunt părinții, bunicii, prietenii - colegii de şcoală. Pe măsură ce trec anii, deja în viața adultă,

contingentul celor care vă ascultă se schimbă. Apar oponenți şi răuvoitori şi este tot mai greu să vă mențineți echilibrul la apariția în public. Totuşi, aptitudinile de bază ni se dau prin naştere, după cum se mai formează şi la vârsta copilăriei. Prin urmare, dacă după o manifestare în public vă simțiți golit, obosit, apăsat, dezamăgit şi retrăiți tot timpul în minte diverse momente ale discursului, începeți să vă amintiți cine şi cum s-a uitat la dumneavoastră şi ce a spus atunci, mai degrabă, sunteți un donator. Dacă dimpotrivă, după contactul cu o grupă mare de oameni, când toată atenția era numai la dumneavoastră, simțiți un plus de putere, vă creşte buna dispoziție şi vă amintiți cu satisfacție privirea nu ştiu-cui, expresia feței ascultătorilor, înseamnă că sunteți capabili să primiți energie din afară şi în anumite situații puteți avea rolul vampirului.

În această metodică sunt desigur multe neajunsuri, nu se poate da acelaşi nume reacțiilor, fie şi a doi oameni ce aparțin aceluiaşi tip energetic. Astfel multora din noi, chiar şi deținând atribute energetice unice, ne este greu adesea să ne hotărâm pentru contactul cu un public larg. Aici intră în funcțiune apărarea instinctivă - cândva ieşirea dumneavoastră în public a fost un eşec sau într-un anturaj nu a fost apreciată istorioara dumneavoastră, şi nimerind într-un loc aglomerat vă instalați fără să vreți apărarea energetică. Deoarece regula de aur a schimbului

bioenergetic sună astfel: „Fiecare vampir își are vampirul lui."

Cel mai adesea reușiți să treceți acest baraj psihologic, vă forțați, intrați, aruncați o privire generală și vă începeți discursul. Și, de regulă, după aceea, resimțiți un plus de vitalitate și energie. Asta înseamnă că aptitudinile dumneavoastră bioenergetice sunt destul de dezvoltate pentru a organiza apărarea împotriva influențelor din momentele neplăcute legate de manifestarea în public și de aceea în subconștient energetismul sălii acționează contrar.

Să învingi această împotrivire subconștientă poți prin încordarea voinței, concentrarea energiei interne, după care nimic nu te mai împiedică să primești energia celor prezenți.

Pentru o evaluare mai adâncă a capacităților bioenergetice proprii se poate încerca să vă închipuiți aura unui om pe care îl cunoașteți bine. După cum s-a spus în primele capitole ale acestei cărți să vadă culorile aurei le este permis numai preoților lama din Tibet care și-au deschis „al treilea ochi". Totuși, o astfel de însușire o pot avea în mod parțial și oamenii cu aptitudini energetice superevoluate. Dacă reușiți să vedeți măcar un pic din culoarea aureolei ce înconjoară un om - galben-auriu, albastru, verde - înseamnă că aveți multe șanse să vă apărați de acțiunea vampirilor. N-o să vă cedați ușor energia

nimănui și, după dorință, veți putea să puneți o barieră energetică împotriva influenței energiei negative. Calități extrasenzoriale are fiecare din noi într-un grad mai mare sau mai mic dar mulți nu știu să se folosească de posibilitățile oferite de Natură. Fiecare poate să-și dezvolte aceste aptitudini, există pentru asta o mulțime de mijloace. De exemplu, capacitatea de a învinge durerea fizică. Vă doare capul... Ce faceți? Înghițiți tablete, vă îndreptați către arborii care consumă energie negativă, sau încercați să vă gândiți la altceva. Dacă alegeți tabletele înseamnă că durerea dumneavoastră este prea serioasă și îi știți deja simptomele sau nu vreți, nu puteți să vă folosiți de puterile dumneavoastră interioare. Mai mult ca sigur, veți avea adesea rolul donatorului. Pentru donatori în afară de tablete, împotriva durerii de cap există un remediu excelent, despre care am vorbit mai devreme - să pună pe frunte o scândurică de plop-tremurător sau plop negru. Se poate totodată să nu vă grăbiți cu tabletele sau scândurelele și să încercați să vă neutralizați durerea în mod autonom. Și acest lucru este valabil nu doar pentru durerea de cap dar și pentru orice fel de lovitură dureroasă, ca și pentru durerile menstruale la femei, prin urmare trebuie să fie o durere trecătoare, nu una organică, legată de o afecțiune serioasă a organelor interne. Omul care posedă într-o oarecare măsură aptitudini bioenergetice încearcă

să-şi concentreze forțele şi să le dirijeze spre locul bolnav pentru a neutraliza senzațiile dureroase. Pentru aceasta se poate încerca să generați în interiorul dumneavoastră un corp luminos nu prea mare şi să-l trimiteți în tot organismul prin toate canalele energetice detectabile. Dacă reuşiți să vă neutralizați durerea, înseamnă că vă veți putea proteja în mod similar, în orice moment. Aveți o capacitate nativă de apărare, trebuie doar să vă analizați întotdeauna starea proprie. Oamenii care au o astfel de capacitate arar sunt stăpâniți de o teamă inconştientă. Perceperea propriei puteri nu-i părăseşte o clipă. Toate modalitățile de apărare despre care se vorbeşte în această carte le sunt utile în mai mare măsură celor care încearcă să dezvolte în ei posibilitățile de receptare a energiei sub forma câmpului bio-energoinformațional.

Am vorbit deja despre modalitățile cele mai simple de apărare, între ele fiind şi cele inconştiente. Pentru donatori acestea sunt, întâi de toate, tăcerea, plecarea, „ciuca", alegerea „ocrotitorului", „scuturarea" de energie, închiderea conturului energetic. Există însă metode speciale pentru cei care sunt capabili să utilizeze energia şi nu este vorba neapărat de vampiri, căci după cum s-a mai spus nu există „vampiri" sau „generatori" sută la sută. Pot fi „devoratori" energetici, „filtre", „intermediari" şi ... bineînțeles, „vampiri" „lipitori" şi „ventuze". Este

vorba despre oamenii care au ştiut să-şi dezvolte aptitudinile bioenergetice. Pe lângă pomenitele „transmutări" există o modalitate de apărare numită „al treilea ochi". Al treilea ochi trebuie imaginat acolo, unde conform reprezentărilor din vechime se găsea odinioară la om, pe frunte, puțin mai sus de ceakra dintre sprâncene. Nu trebuie neapărat să imaginăm un ochi concret existent în forma tradițională, cum îl vedem din afară. Al treilea ochi este un triunghi. Trebuie „eliberat" menținând legătura cu el prin firul energetic şi trebuie să ne privim întâi din exterior şi apoi să-l trimitem afară, în stradă, pentru a contempla tot ce se petrece în jur. Exercițiile cu „al treilea ochi" contribuie la dezvoltarea intuiției şi, în consecință, sporesc gradul de protecție al omului împotriva influențelor nefaste ale altor câmpuri bio-energoinformaționale. Cu ajutorul celui de -„al treilea ochi" poți ajunge să percepi aureola colorată din jurul corpului unui om şi să vezi ce intenții are față de tine. Dacă acesta este un „vampir" energetic care nu ştie a fi altfel, putem pur şi simplu să scurtăm timpul contactului cu el.

Nu o dată ne-am adresat puterii magice, oglinzii mai ales, în partea consacrată energetismului casei noastre. Dar de apărat ne apără nu oglinda în sine ci imaginea ei. La ajutorul ei puteți apela în gând, dacă vampirul v-a luat prin surprindere şi este necesară o apărare urgentă. Atunci lăsați instantaneu dincolo de

hotarul biocâmpului dumneavoastră o suprafaţă reflectantă: oglinda. Dinspre dumneavoastră se vede tot ce se petrece în jur, în timp ce vampirul poate să-şi piardă pentru câteva secunde orientarea în spaţiu. Biocâmpul negativ dirijat spre dumneavoastră se reflectă în suprafaţa oglinzii şi revine la cel care l-a trimis. Principiul „oglinzii" funcţionează foarte bine dacă omul vă vrea într-adevăr răul. Dacă v-aţi înşelat şi interlocutorul dumneavoastră nu are nici un gând rău, atunci „oglinda" nu-i va dăuna în nici un fel.

Se poate construi o apărare proprie pentru biocâmp în forma cupolei de sticlă sub care strânge energia senzaţiilor plăcute. În acest caz, trebuie să staţi bine înfipt pe picioare, fără a lăsa vreun spaţiu gol între tălpi şi Pământ. „Sub cupolă" energia dumneavoastră se contopeşte cu energia Pământului iar vârtejurile de energie negativă năvălind din afară nu vă pot agăţa. Sub cupolă nu trebuie să fie înghesuială şi-n acelaşi timp învelişul ei nu trebuie să pătrundă în spaţiul vital al altor oameni, pentru a nu le dăuna. Nu este voie să se stea mult timp „sub cupolă", nici să se „construiască" des. Amintiţi-vă că orice apărare prin apelul la imagini poate nărui propria imunitate energetică. Cel mai bine este să folosiţi formele schimbătoare în mişcare, să construiţi sfere şi semisfere din curenţi energetici şi să le subordonaţi sferei biocâmpului dumneavoastră. Puteţi încerca de asemeni să lărgiţi mental învelişul

biocâmpului, şi fără să-l dispersaţi, să închideţi curenţii energetici în jur, la distanţa care vă trebuie, să-i faceţi mai denşi şi să accelerați dinamica energiei, astfel încât nici una din particulele ei să nu vă părăsească.

Principiul cel mai important pe care se fundamentează sistemul apărării împotriva „vampirismului" din afară este reducerea la minimum a pierderilor de energie proprie. Însă vampirismul este contagios şi mulţi dintre noi s-au convins de asta. Nu este admisibil să lăsăm fie şi un minut să ni se „tulbure mintea" prin enervare. Ţineţi minte: „revărsând" asupra celor din jur energie negativă provocăm declanşarea unui proces ireversibil, - pierderea forţelor atrage după sine o şi mai mare decompensare energetică, apare ruşinea complicităţii. Este explicabil: orice „scuturare" de energie negativă spre alt om ne goleşte, se cere o energie pozitivă compensatorie dar noi n-o putem căpăta întrucât nu putem rupe instantaneu legătura energetică stabilită. Trebuie să înveţi să scapi de energia negativă şi aceasta cu ajutorul forţelor Naturii, nu pe socoteala altor oameni. Pentru a evita contaminarea cu vampirismul este obligatoriu să ţii minte un lucru simplu: să nu faci ceea ce pe tine te enervează, dacă o fac alţii - să nu vorbeşti zgomotos în locuri publice, să nu ajungi la ţipete într-o ceartă, să ai grijă de curăţenia trupului tău, că ierţi supărările, să nu te

răzbuni pe nimeni, să nu judeci pe nimeni, să nu râzi cu răutate de defectele altora, să nu te bucuri de necazul altuia, chiar dacă i s-a întâmplat unui om pe care nu-l ai la inimă, să nu fii invidios, să nu-i umileşti pe alţii, să nu vorbeşti mult de dragul vorbei şi să nu pui întrebări indiscrete, să nu te plângi, să nu furi...

Lista aceasta poate fi continuată la infinit. Toate acestea nu sunt altceva decât spaţiu bio-energo-informaţional creat în jurul omului de bine-ştiutele zece porunci din Vechiul Testament şi Predica de pe Munte a lui Iisus Hristos („iubiţi-i pe duşmanii voştri, binecuvântaţi-i pe cei care vă blestemă... (Matei, 5; 44) „nu osândiţi şi osândit nu veţi fi..." (Matei, 7; 1)). Puteţi spune că le-aţi auzit pe toate de la mama în copilărie. Este adevărat, cei apropiaţi nouă, dându-ne sfaturi şi ţinându-ne lecţii de morală, se străduiesc intuitiv să ne apere de pierderea de energie. Dacă pe lângă acestea se mai alege şi o formă de educaţie „neîmpovărătoare" omul creşte protejat energetic, autosuficient şi, la rândul său, îşi va educa la fel copiii.

O forţă magică de apărare poartă în ea crucea - simbolul sfânt al multor religii antice. I se închinau de demult în toate părţile lumii, de aceea poate fi considerată ca un mijloc eficient de apărare pentru oamenii diferitelor confesiuni religioase. După unele credinţe ea conţine sensul purificator al focului

(două beţe încrucişate pentru a produce focul). Conform diverselor interpretări crucea poate semnifica şi Soarele (simbolul fertilităţii) sau cele patru forţe naturale ce stăpânesc lumea. Oricum ar fi, prin experienţa seculară a oamenilor, s-a dovedit că putem fi apăraţi de cruce împotriva tuturor nenorocirilor. Bunica îmi făcea în taină semnul crucii în spate când mă conducea la drum, şi această protecţie energetică funcţiona întotdeauna fără greş. Putem să ne înconjurăm de cruci cu gândul să punem stavilă energiei negative, ocrotindu-ne cu un astfel de „gard" propriul spaţiu vital. Prin cruce ne putem apăra şi de un om concret. Să-l ţinem la o distanţă inofensivă.

Desigur că forţa luminoasă este conţinută în mai mare măsură de „apa botezului", adusă din biserică în ajunul praznicului Bobotezei (Epifania), celebrat în ziua în care proorocul Ioan l-a botezat pe Iisus Hristos în apa Iordanului. În cinstea acestui eveniment, simbolic, într-un vas cu apă sau într-o copcă făcută în râu, se cufundă o cruce de argint şi apa capătă proprietăţi vindecătoare. Înainte în Rusia se obişnuia ca de Bobotează să te îmbăiezi în copca sfinţită pentru a te spăla de păcate (pentru noi -energia negativă) şi a te feri de boli. Apa aceasta se păstrează ani de zile fără a-şi pierde calităţile, cu ea se stropesc toate colţurile pentru a ocroti locuinţa de vizita forţei necurate şi pentru a păstra în casă pacea şi fericirea.

Probabil că nu există un om pe acest Pământ care să fi rămas toată viaţa în afara credinţei în Bine şi Dreptate. Fiecare din noi, botezat sau nebotezat, măcar o dată pe zi se adresează în gând lui Dumnezeu, îi cere protecţia, ajutorul şi binecuvântarea. Fiecare are rugăciunea lui, rugăminţile lui, adresări către Supremul. Dar există cuvinte sfinte transmise de strămoşii noştri şi în ele fiecare sunet are sens. Cuvintele şi frazele construite într-un anume fel capătă importanţa unei apărări energetice unitare. Rugăciunile pentru protecţie au o semnificaţie dublă - nu sunt numai adresări şi căinţe ci şi „plecarea" noastră din faţa energetismului negativ, abaterea gândului de la cele întunecate şi izbânda asupra neîncrederii în sine şi în Forţa Superioară a Raţiunii. Rugăciunile care nu o dată l-au ajutat pe autorul cărţii în situaţiile dificile din viaţă se transcriu aici fără comentarii, fiecare ştie singur când şi în ce împrejurări trebuie să I se adreseze lui Dumnezeu.

Rugăciunea Împărătească

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău. Vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe Pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă azi şi iartă-ne nouă greşelile noastre după cum iertăm şi noi greşiţilor noştri şi nu ne duce pe noi în ispită ci ne izbăveşte de cel rău, căci a Ta este Împărăţia, Puterea şi Slava în vecii vecilor, Amin.

Rugăciunea Îngerului Păzitor

Îngerul lui Dumnezeu, păzitorul meu cel sfânt trimis mie de Dumnezeu din ceruri spre însoţire, cu osârdie mă rog ţie astăzi: luminează-mă şi mă apără de tot răul, pune-mă la faptă bună şi spre calea izbăvirii mă îndreaptă.

Psalmul 90

1. Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui.

2. Va zice Domnului: „Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul".

3. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător.

4. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.

5. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,

6. De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază,

7. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.

8. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea.

9. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare Ţie.

10. Nu vor veni către tine rele şi bătaia nu se va apropia de locaşul tău.

11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.

12. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur.

14. „Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.

15. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi.

16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea."

Cu greu s-ar găsi cuvinte capabile să exprime atât de exact dorința noastră sinceră de a fi în armonie cu toată lumea şi tendința către Bine şi Lumină. Apărători are fiecare, doar că trebuie să credem şi să nu lăsăm să vină îndoielile pe drumul către echilibrul sufletesc. Aceste cuvinte simple din rugăciune au salvat multe mii de oameni de biocâmpul negativ din afară pentru că nu este nimic mai simplu în clipa grea, decât să te adresezi energiei pozitive. Ea se iveşte fără întîrziere la pronunțarea primelor cuvinte ale rugăciunii. Este uşor să spui „abține-te", dacă eşti provocat la scandal în casă, în transport, la servici. Se poate, desigur, să te străduieşti din toate puterile să-ți păstrezi calmul şi să taci. Totuşi, energia negativă a cuvântului spus de

vampir ne distruge instantaneu spaţiul vital. Dar dacă am repeta mereu cuvintele rugăciunii, chiar şi ale celei mai scurte, nimeni n-ar mai avea forţa de a strica biocâmpul omului. Aici intră în funcţiune cea mai puternică şi eficientă dintre toate protecţiile posibile - Cuvântul care te abate de la gândurile rele, care te apără, te vindecă, puteţi să-i spuneţi oricum, în el rămâne cu siguranţă sensul Binelui.

În Cuvânt a crezut întotdeauna şi autorul acestei cărţi care a scris că procesele de redistribuire a energiei în Univers sunt veşnice ca şi Universul însuşi, dar acolo nu există eterna luptă a binelui cu răul şi nouă ne este foarte greu chiar şi să ne imaginăm cât de întinsă în timp este deplasarea energiei. Şi, de fapt, există acolo timpul ca atare? Totuşi, în lumea noastră, în dimensiunea noastră, ne este dat şi timpul şi o cantitate limitată de energie şi nu avem voie să le irosim. Oricare dintre noi poate stăpâni schimbul bio-energoinformaţional măcar în micul Univers privat alcătuit de biocâmpul personal. Autorul acestei cărţi a crezut întotdeauna că energia pozitivă, luminoasă, este în jurul nostru în cantitate mai mare decât răul şi nedreptatea, important este să o vezi în Natura înconjurătoare şi în oamenii care trăiesc alături de noi. Energia autorului însuşi a rămas în manuscrisele lui, nu a putut să dispară fără urmă şi, după cum sperăm, a însufleţit această publicaţie în întregime.

AMAN-CRAIOVA

Colecţia

Şcoala Bioenergeticii

mai cuprinde:

Volumul I

Atlasul Bioenergetic Al Omului

Volumul al II-lea

Vampirii Energetici

Volumul al IV-lea

Apărarea familiei de atacurile bioenergetice

Volumul al V-lea

Atacurile energetice: modalităţi practice de apărare a copiilor

Volumul al VI-lea

Bioenergetica locuinţei